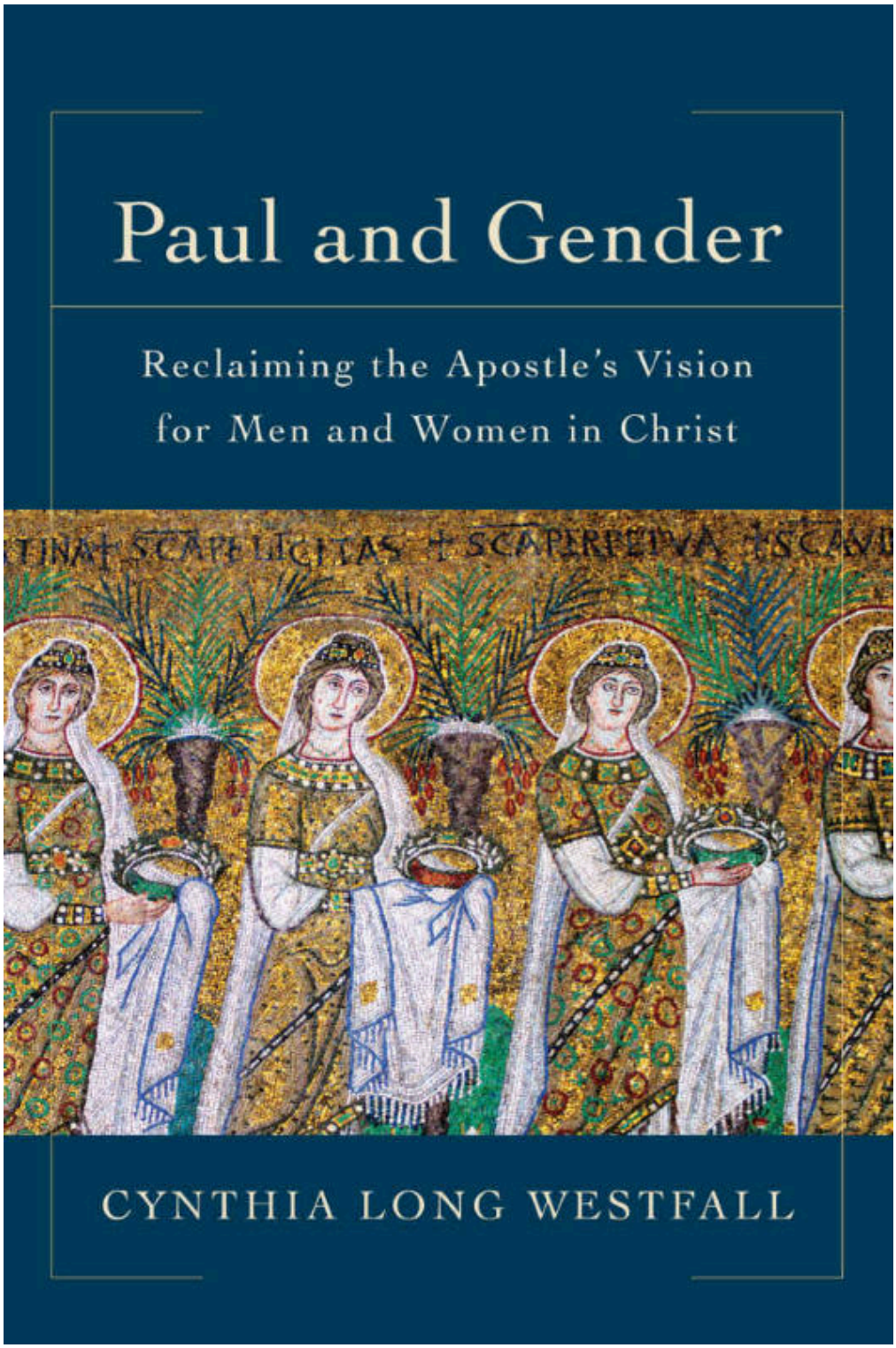
1 தீமோத்தேயு 2:11-15இல் போதித்தலும், அதிகாரம் செலுத்துதலும், இன்னும் பலவும்

சிந்தியா லாங் வெஸ்ட்ஃபால் (Cynthia Long Westfall) · ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf · பிப்ரவரி 2021 · அக்டோபர் 2026இல் திருத்தப்பட்டது

“ஒரு பெண் எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் அமைதியாகக் கற்றுக்கொள்ளட்டும். ஆனால் ஒரு பெண் போதிக்கவோ ஆணின்மேல் அதிகாரம் செலுத்தவோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை; அவள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஆதாம் முதலில் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்; ஆதாம் வஞ்சிக்கப்படவில்லை, பெண்ணோ வஞ்சிக்கப்பட்டு மீறுதலில் விழுந்தாள். ஆயினும் அவர்கள் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் தெளிந்த புத்தியோடு நிலைத்திருந்தால், அவள் பிள்ளைப்பேற்றின் வேதனைகளின் வழியாய் இரட்சிக்கப்படுவாள்.” (Elberfelder மொழிபெயர்ப்பு (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்பு), Edition CSV Hückeswagen; ஜெர்மன் மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது)

Westfall, Cynthia Long. 2016

Paul and Gender: Reclaiming the Apostle's Vision for Men and Women in Christ.

Baker Publishing Group. Kindle பதிப்பு. **9ஆம் அதிகாரத்தின் (பக். 279 முதல்) ஒரு மொழிபெயர்ப்பு; ஏராளமான அடிக்குறிப்புகளும் மூல ஆதாரக் குறிப்புக-ளும் இல்லாமல்.**

பவுலையும் பாலினக் கேள்வியையும் பற்றி விரிவாக ஆராய எடுக்கப்படும் எந்த முயற்சியும் 1 தீமோத்தேயு 2:11-15ஐயும், பவுலின் மற்ற நிருபங்களைக் கருத்தில் கொண்டும் நிருபத்தின் சூழலிலும் இந்தப் பகுதி எப்படி வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் எதிர்கொள்ள வேண்டும். **வரலாற்று ரீதியாகப் பார்த்தால், ஒரு பெண்ணின் கல்வி, திறமைகள், ஆவிக்குரிய வரங்கள் எப்படியிருந்தாலும், சபைக்குள் சில செயல்பாடுகளிலிருந்தும் பொறுப்புகளிலிருந்தும் பெண்களை விலக்கி வைப்பதற்கு இன்றுவரை பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் முதன்மையான வேதப்பகுதி 1 தீமோத்தேயு 2:12.** இந்தப் பகுதி ஒரு மூக்குக்கண்ணாடியை, அல்லது ஒரு விளக்கச் சட்டகத்தை உருவாக்கியிருக்கிறது; பெண்களைப் பற்றிய மற்ற எல்லா வேதப்பகுதிகளும் அதன் வழியாகவே புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. உண்மையில், பாரம்பரிய விளக்கத்தில், இந்த வேதப்பகுதிக்குக் கீழ்ப்படிவதும் கீழ்ப்படிதலும் சேர்ந்து ஒரு பெண்ணின் அழைப்பின் முழுப் பரப்பையும் வரையறுத்து எல்லைப்படுத்துவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்தப் பகுதியின் இன்னும் விரிவான விளக்கத்தை முன்வைப்பதும், விளக்க வாய்ப்புகளையும், குறிப்பிட்ட விளக்கத் தீர்மானங்களின் விளைவுகளையும் (உட்குறிப்புகளையும்) ஆராய்வதும் கட்டாயத் தேவை. இறுதியில் இந்தப் பகுதியின் ஒத்திசைவான ஒரு வாசிப்பை முன்வைக்கிறேன். அது வேதப்பகுதிக்கு நியாயம் செய்கிறது – எபேசுவின் கலாச்சாரத்தின் முழுச் சூழலிலும், 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தின் சூழலிலும்; நிருபத்தின் அறிவிக்கப்பட்ட நோக்கமும் எண்ணமும், தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபங்களிலுள்ள தொடர்புடைய தகவல்களும் உட்பட. அது பவுலின் சிந்தனை ஓட்டத்துக்கும் நியாயம் செய்கிறது.

1 தீமோத்தேயு 2:11-15இன் ஒவ்வொரு விளக்கமும் ஒரு விளக்கச் செயல்முறையின் மூலம் இந்தப் பகுதியைப் பற்றிய முடிவுகளுக்கு வருகிறது. விளக்கவுரையாளர்கள் குறிப்பிட்ட வேதப்பகுதியை நேரடியாக ஆராயத் தொடங்குவதற்கு முன்பே தீர்க்கமான முடிவுகளை எடுக்கும் பல முக்கியமான விளக்கக் கவைச்சந்திகள், அல்லது திருப்புமுனைகள் உண்டு – முடிவைப் பாதிக்கும் தீர்மானங்கள். இவற்றில் சில தீர்மானங்கள் ஓரளவு சோதிக்கப்படாத அனுமானங்களாகக்கூடத் தெரிகின்றன. இந்தத் திருப்புமுனைகளை முன்னிலைப்படுத்தி, விளக்கத் தீர்மானங்களின் விளைவுகளை விவாதிப்பேன். 1 தீமோத்தேயு 1:3-4இன் முன்னுரையில் சொல்லப்பட்டுள்ளபடி, நிருபத்தின் நோக்கம் கள்ளப் போதனையை மறுப்பது என்று அடையாளம் கண்ட பிறகு, பாலினத்தோடு தொடர்புடைய கள்ளப் போதனைகளையும் நடைமுறைகளையும் பற்றி நிருபம் தரும் தகவல்களைத் தொகுப்பேன். ஆண்களிடையிலும் பெண்களிடையிலும் இருந்த கள்ளப் போதனையைப் பற்றிய தகவல்கள், 2:8-10இல் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களை வாசிக்க வேண்டிய சூழலையோ கண்ணோட்டத்தையோ தரும் – ஒரு பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விசேஷ

அறிவுறுத்தலையும் அதோடு சேர்ந்த தடைகளையும்கூட. இது இந்தப் பகுதி-யின் புதிய ஒரு வாசிப்பைச் சாத்தியமாக்கும்; அது சூழலுக்கும், வேதப்பகுதிக்-கும், பவுலின் இறையியலுக்கும் ஒத்துப்போகும்.

9.1 தொலைநோக்கு விளைவுகள் கொண்ட விளக்கத் தீர்மானங்கள்

வேதப்பகுதி ஆராயப்படுவதற்கு முன்பே, அதன் விளக்கத்தை நேரடியாகப் பா-திக்கும் பல விளக்கத் தீர்மானங்கள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுவிட்டன.

முதல் கருத்துவேறுபாடு, இந்தப் பகுதி சபைக்கும் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கும் கட்டுப்படுத்தும் (அதிகாரமுள்ள) ஒன்றா என்ற கேள்வியைப் பற்றியது.

இரண்டாவது கருத்துவேறுபாடு, பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தைப் பற்றியது.

மூன்றாவது கருத்துவேறுபாடு, பெறுநர் ஒரு தனி நபரா அல்லது ஒரு குழுவா என்ற கேள்வியைப் பற்றியது.

நான்காவது கருத்துவேறுபாடு, வேதப்பகுதியின் நோக்கத்தைத் தீர்மானிப்ப-தில் சூழல் வகிக்கும் பங்கைப் பற்றியது.

ஐந்தாவது கருத்துவேறுபாடு, 1 தீமோத்தேயு 2:1-15இன் நிகழ்விடத்தை அல்லது சூழ்நிலையை அடையாளம் காண்பதைப் பற்றியது.

ஒவ்வொரு தீர்மானப் புள்ளியிலும் எடுக்கப்படும் தேர்வு, மற்றத் தேர்வு வாய்ப்-புகளைத் தீர்மானிக்கும் போக்கு உடையது.

9.1.1 அதிகாரமுள்ள தேவவார்த்தையாக 1 தீமோத்தேயு நிருபம்

ஓர் அடிப்படை விளக்கத் தீர்மானம், இந்தப் பகுதி சபையில் அதிகாரமுள்ளதா-கக் கருதப்படுகிறதா என்பதில் இருக்கிறது என்று நான் முன்மொழிகிறேன். வி-ளக்கவுரையாளர்களுக்கு இடையிலான மிகப் பெரிய பிளவு இதுவே; வேதப்ப-குதியை ஒருவர் அணுகும் விதத்தின் தெளிவான அடையாளமும் இதுவே. கீழே விவாதிக்கப்படுவதுபோல, பெரும்பாலான அறிஞர்கள் மேய்ப்பர் நிருபங்க-ளின் பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தை மறுக்கிறார்கள். ஆகவே ஆசிரியத்துவத்தை மறுப்பவர்கள் நிருபத்தைப் புறக்கணிக்கலாம் (அது வழக்கமானது), அல்லது பெண்ணியவாத அணுகுமுறைகளைப் போல, பெண்களைப் பற்றிய முதலாம் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டின் விரும்பத்தகாத, ஏற்க முடியாத ஓர் உலகப்-பார்வையால் இயக்கப்படுபவராக ஆசிரியரைச் சித்தரிக்கலாம். சிலர் இந்தப் பகுதியைப் பவுலின் மற்ற உரைகளின் சூழலில் விளக்குவதற்குப் பதிலாக, பவு-லின் மற்ற நிருபங்களுக்கு அப்பட்டமாக முரண்படும் விதத்தில் விளக்குகிறார்-கள். ஆனால் நிருபத்தை அதிகாரமுள்ளதாக ஏற்றுக்கொள்பவர்களும் உண்டு –

அது வேதாகமத் திருமுறையின் (கானன்) ஒரு பகுதி என்பதாலோ, அல்லது அது பவுலுடையது என்று அவர்கள் கருதுவதாலோ. பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி, ஆனால் அதைத் திருமுறையின் அதிகாரமுள்ள பகுதியாக ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், அதன் அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரை அந்தப் புத்தகத்தைத் திருமுறையின் ஓரத்துக்குத் தள்ளக்கூடும். இந்தப் பகுதியைப் பவுலுடையதாக ஏற்றுக்கொள்பவர்கள், துல்லியமான விளக்கப் பணியில் ஈடுபடவும் அதிக உந்துதல் பெறுகிறார்கள். பவுலின் மற்றப் பகுதிகளோடு இணைத்து அதை விளக்குவதிலும், ஒத்திசைவான (அதாவது தர்க்கரீதியாகத் தொடர்புடைய, புரிந்துகொள்ளக்கூடிய) பவுலின் இறையியலைக் கட்டியெழுப்புவதில் அதைப் பயன்படுத்துவதிலும் அவர்களுக்கு அக்கறை உண்டு.

9.1.2 பவுலின் நிருபமாக 1 தீமோத்தேயு நிருபம்

1 தீமோத்தேயு 1:1இல், இந்த நிருபம் "கிறிஸ்து இயேசுவின் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலால்" எழுதப்பட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது; அது அதைப் பவுலுடையதாக அடையாளப்படுத்துகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான அறிஞர்கள், பவுலின் மரணத்துக்குப் பிறகு பவுலின் வட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரால், முதலாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அல்லது இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் எழுதப்பட்டதாக அதைக் கருதுகிறார்கள். அப்படியானால் அது பவுலின் இறையியலின் பிற்கால வளர்ச்சியாகவோ விரிவாக்கமாகவோ, ஒருவேளை ஒரு திருத்தமாகவோ இருக்கும். ஒரு சிறுபான்மையினர், மேய்ப்பர் நிருபங்களின் கூடுதல் வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களை அவருடைய வாழ்க்கையில் பொருத்தி, அதை வரலாற்றுப் பவுல் தம்முடைய வாழ்நாளில் எழுதியதாகக் கருதுகிறார்கள். மேய்ப்பர் நிருபங்கள் சட்டகத்தை விரிவாக்கி, அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளிலும் பவுலின் மற்ற நிருபங்களிலும் காணப்படுபவற்றோடு வாழ்க்கை வரலாற்றுத் தகவல்களைச் சேர்க்கின்றன. இந்த நிலைப்பாட்டை ஆதரிப்பவர்கள், பவுலின் பெரிய எழுத்துத் தொகுப்பின் இறையியலின் சூழலிலும் இந்த நிருபத்தை விளக்க விரும்புகிறார்கள். பெரும்பாலான சாதாரண விசுவாசிகள் இந்தப் பகுதி பவுலால் மட்டுமே எழுதப்பட்டது என்று கருதும்போது, நிருபத்தை எழுதுவதற்குப் பவுல் லூக்கா போன்ற ஓர் எழுத்தரை (amanuensis) பயன்படுத்தினார் என்று ஏற்றுக்கொள்வது அறிஞர்களிடையே வழக்கமாக இருக்கிறது. பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பவர்களின் பொதுக் கருத்து, 1 தீமோத்தேயு அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளில் பதிவுசெய்யப்பட்ட நிகழ்வுகளுக்குப் பிறகு எழுதப்பட்டது என்பதே; அது பவுல் எபேசுவில் பேசிய சூழ்நிலையையும் நிலைமைகளையும் ஏறக்குறைய கி.பி. 63–65இல் வைக்கும்; அதாவது, தம்முடைய மூன்றாம் மிஷனரிப் பயணத்தின்போது பவுல் எபேசுவில் நீண்ட காலம் தங்கியதற்கு (அப்போஸ்தலர் 19:10) குறைந்தது எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், இரண்டாம் மிஷனரிப் பயணத்தின்போது ஏறக்கு-

றைய கி.பி. 49இல் தீமோத்தேயு பவுலின் மிஷனரிக் குழுவில் சேர்ந்ததற்கு (அப்-போஸ்தலர் 16:1-3) குறைந்தது பதினான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும்.

9.1.3 தனிப்பட்ட கடிதமாக 1 தீமோத்தேயு நிருபம்

இந்தப் பகுதி நிருபத்தின் பெறுநரை "விசுவாசத்தில் என் உத்தம குமாரனாகிய தீமோத்தேயு" (1:2) என்று அடையாளப்படுத்துகிறது; **அது ஒரு தனிப்பட்ட கடி-தம் என்று வடிவ ரீதியாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இருந்தபோதிலும், 1 தீ-மோத்தேயு, சபையின் ஒரு பெரிய குழுவுக்கோ கிறிஸ்தவ சபைகளுக்கோ எழுதப்பட்ட ஒரு பொதுக் கடிதம் என்று பெரும்பாலான அறிஞர்கள் நம்பு-கிறார்கள்.** இந்த அறிஞர்களில், பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தை மறுப்பவர்களும், பவுலின் ஆசிரியத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும் "கிருபை உங்கள் அனைவ-ரோடும் இருப்பதாக" (6:21) என்ற முடிவுரையில் இரண்டாம் நபர் பன்மை பயன்-படுத்தப்பட்டிருப்பதை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு இது ஒரு பொதுக் கடிதம் என்று வாதிடுபவர்களும் அடங்குவர். வாழ்த்துரையின் (1:1) காரணமா-கவும், தீமோத்தேயுவைக் குறித்து நேரடியாக விளிக்கும் இரண்டாம் நபர் ஒரு-மையும் ஒருமை எழுவாய் அல்லது விளி வேற்றுமையும் தொடர்ந்து பயன்ப-டுத்தப்பட்டிருப்பதாலும் (1:18; 6:11,20), இந்தப் பகுதி ஒரு தனிப்பட்ட கடிதத்தின் வடிவ அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. பாப்பிரஸ்களிலுள்ள தனிப்பட்ட கடி-தங்கள் சான்றளிப்பதுபோல, இறுதியிலுள்ள இரண்டாம் நபர் பன்மை வாழ்த்து ஒரு பொதுக் கடிதத்தையோ சமூகக் கடிதத்தையோ சுட்டிக்காட்டுவதில்லை; **பெறுநரின் குடும்பங்களுக்கோ சபைகளுக்கோ பிற குழுக்களுக்கோ ஆசீர்வாத வாழ்த்துகளையும்/அல்லது நலம் விசாரிப்புகளையும் கொண்ட முடிவுரைகள் தனிப்பட்ட கடிதங்களில் வழக்கமானவை.** ஆனால் தனிப்-பட்ட கடிதம் என்று வகைப்படுத்துவது, அது ஒரு தனிப்பட்ட, இரகசியமான கடிதம் (அதாவது மற்றவர்கள் வாசிக்கக்கூடாது என்று வெளிப்படையாக நோக்கம் கொண்ட கடிதம்) என்று பொருள்படாது. பண்டைய காலத்தில், தனிப்பட்ட கடிதங்கள் முக்கியமான செய்திகளைக் கொண்டிருப்பதும், பெரிய வட்டங்களில் வாசிக்கப்பட்டுப் பகிரப்படுவதும் இயல்பான காரியம்; ஆயினும் அவை பொதுமக்களை அல்ல, எழுதியவருக்கும் பெறுநருக்கும் இடையிலான உறவையும் அக்கறையையுமே பிரதிபலித்தன. பெறுநர் கடிதத்தை விளக்கி, ஆர்வம் கொண்ட பெரிய வட்டத்துக்கு அதை விளக்கிச் சொல்லக்கூடியவராக இருந்தார். பண்டைய கடிதக் கோட்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, இலக்கணத்-தின் அடிப்படையில் மட்டுமே, 1 தீமோத்தேயுவைக் கற்பனையல்லாத (அதா-வது வேறொருவரால் பின்னர் எழுதப்படாத), பொதுவல்லாத ("இலக்கிய" வகை-யல்லாத) கடிதமாக வகைப்படுத்தும்படி நான் முன்மொழிகிறேன். அது பொ-துக் கடிதமாக வகைப்படுத்தப்பட்டால், கடிதக் கோட்பாட்டின்படி அது கற்-பனையானதாக (உண்மையானதல்லாததாக) இருக்கும்; ஏனெனில் அது

தன்னை ஒரு தனிப்பட்ட கடிதமாகக் காட்டிக்கொள்கிறது. அது ஒரு பெரிய பொதுமக்களுக்காக எழுதப்பட்டு, பவுலுக்கும் தீமோத்தேயுவுக்கும் இடையிலான உறவில் வேரூன்றாமலும், எபேசுவின் நிலைமையாலோ தீமோத்தேயுவின் ஊழியத்திலுள்ள பிரச்சினைகளாலோ வடிவமைக்கப்படாமலும் இருந்தால் மட்டுமே அது பொதுக் கடிதமாக இருக்க முடியும். **எப்படியிருந்தாலும், அது ஒரு தனிப்பட்ட கடிதமாக வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்றே ஆசிரியரின் சமிக்ஞைகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.** மேய்ப்பர் நிருபங்களின் மொழியும் நடையும் சொற்களஞ்சியத்திலும், வாக்கிய அமைப்பிலும், சொல்லாட்சி நடையிலும் பவுலின் மற்ற நிருபத் தொகுப்பிலிருந்து வேறுபடுவதால், பவுலின் ஆசிரியத்துவம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படுகிறது. ஆனால், இலக்கிய வகை மாறும்போதோ, மொழிப்பதிவின் (register) அம்சங்கள் மாறும்போதோ (பெறுநர், சூழ்நிலைச் சூழல், உள்ளடக்கம்), ஒருவருடைய எழுத்து நடையும் கருப்பொருள்களும் கணிசமாக வேறுபடுகின்றன என்று தொகுப்பு மொழியியலில் (corpus linguistics) அண்மைய ஆய்வுகள் காட்டியிருக்கின்றன. எழுதுபவரின் சூழ்நிலைகளும் வயதும் மாறும்போதோ, கடிதங்கள் ஒரு செயலாளர்/எழுத்தரால் இணைந்து எழுதப்பட்டாலோ முழுமையாக எழுதப்பட்டாலோ – பவுலின் நிருபங்களைப் பற்றி அவற்றின் உள் சான்றுகளின் அடிப்படையில் பலர் கூறுவதுபோல (ரோமர் 16:22; 1 கொரிந்தியர் 1:1; ஒப்பிடுக 16:21; 2 கொரிந்தியர் 1:1; கலாத்தியர் 1:1; ஒப்பிடுக 6:11; பிலிப்பியர் 1:1; கொலோசெயர் 1:1; ஒப்பிடுக 4:18; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:1; 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:1; ஒப்பிடுக 3:17; பிலேமோன் 19) – வேறுபாடுகள் இன்னும் தீவிரமாக இருக்கலாம். உண்மையில், இணை ஆசிரியர்களையோ எழுத்தர்களையோ வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடாத பவுலின் நிருபங்கள் எபேசியர் நிருபமும் மேய்ப்பர் நிருபங்களும் மட்டுமே; மற்ற நிருபங்களில் கடிதம் எழுதும் செயல்முறையின் பகுதியாகக் குறிப்பிடப்படும் நபர்களில் கணிசமான வேறுபாடு உண்டு. குறிப்பிட்ட ஊழியப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் நம்பிக்கைக்குரிய ஓர் உடன்ஊழியருக்கு எழுதப்பட்ட தனிப்பட்ட கடிதம், பவுலின் தொகுப்பிலுள்ள மறுக்கப்படாத நிருபங்களிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு மொழிப்பதிவைக் (வேறொரு மொழி நிலையைக்) கொண்டிருக்கிறது; அது மொழியின் மாற்றத்தை விளக்க முடியும். ஆனால் 1 தீமோத்தேயு ஒரு பெரிய வாசகர் கூட்டம் வாசிக்க வேண்டிய பொதுக் கடிதமாக வகைப்படுத்தப்பட்டால், அது பவுலின் மற்றத் தொகுப்புக்கு நெருக்கமான ஒரு மொழிப்பதிவில் வைக்கப்படுகிறது; அப்போது மொழியிலும் நடையிலும் உள்ள வேறுபாடுகளை அவ்வளவு எளிதாக விளக்க முடியாது. ஒரு பொதுக் கடிதமோ கற்பனைக் கடிதமோ, அது எழுதப்பட்ட கலாச்சாரத்தின் சூழலில், ஒப்பீட்டளவில் எளிதாகத் தன்னிலிருந்தே விளக்கம் பெறும் போக்குடையது; ஏனெனில் அது பொதுவான ஒரு வாசகர் கூட்டம் புரிந்துகொள்ளும்படி எழுதப்பட்டது. **பவுலும் தீமோத்தேயுவும் போல நீண்டகால உறவு கொண்டி-**

ருந்த மனிதர்களுக்கு இடையிலான ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம் உயர்ந்த அளவு நெருக்கத்துக்குச் சாட்சியாக இருக்கிறது; அதன் தொடர்பாடல், நெருக்கமானவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பகிர்ந்துகொள்ளும் தகவல்களைச் சார்ந்திருக்கும்.

9.1.4 நிருபத்தின் சூழல் வகிக்கும் பங்கு

1 தீமோத்தேயு நிருபம் புனையப்பட்ட (கற்பனையான) கடிதமாகவும்/அல்லது பொதுக் கடிதமாகவும் கருதப்பட்டால், சூழலின் பங்கு கணிசமாகக் குறைக்கப்படுகிறது. அதாவது, அது எபேசுவில் தங்கியிருந்த தீமோத்தேயுவுக்குப் பவுல் எழுதிய ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம் அல்லவென்றால் (பொதுவான பரவலுக்காக எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதத்துக்கு [இலக்கிய வகை], அல்லது புனைபெயரில் எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதத்துக்கு [கற்பனை] மாறாக), உள்ளடக்கத்தைத் தீர்மானிக்கும் அல்லது விளக்கும் குறிப்பிட்ட நிகழ்வுகளையும் சூழ்நிலைகளையும் தேடுவதற்குக் காரணம் குறைவாக இருக்கும். நிருபம் பவுலின் வட்டத்தால் எழுதப்பட்டது என்று கருதினால், சூழல் முக்கியம்தான்; ஆனால் அது பிற்கால சபை விவகாரங்களோடு தொடர்புடையது, அவை ஒருவேளை உள்ளூர் விவகாரங்கள் அல்ல; சபையியலில் பிற்கால இறையியல் வளர்ச்சிகளையும் அது பிரதிபலிக்கிறது. 1 தீமோத்தேயுவைப் பவுல் எழுதிய ஒரு பொதுக் கடிதமாகக் கருதினால், அது பவுலின் நிலைபெற்ற இறையியலின் வெளிப்பாடு – முழுச் சபைக்குமான நடத்தை ஒழுங்கின் ஒரு விளக்கம் – என்று கருதலாம். **அடிப்படையில் கேள்வி இதுவே: இந்த நிருபம் தன்னிலிருந்தே வாசிக்கப்பட வேண்டுமா – எபேசு சபையில் குறிப்பிட்ட சமூக விளைவுகளை உண்டாக்க வேண்டிய திட்டவட்டமான விஷயங்களைக் கையாள்வதாக – அல்லது முதன்மையாக இறையியலாக வாசிக்கப்பட வேண்டுமா?** ஆனால் 1 தீமோத்தேயு ஓர் உண்மையான தனிப்பட்ட கடிதம் என்று கருதினால் (அல்லது சிலருக்கு, பவுலின் வாழ்க்கையின் மற்றும் அவருடைய தனிப்பட்ட உறவுகளின் சூழலில் தெளிவாக வாசிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு போலித் தனிப்பட்ட கடிதம்), வரையறையின்படியே அதைச் சரியாக விளக்குவதில் சூழல் பெரிய பங்கு வகிக்கும். பவுலுக்கும் தீமோத்தேயுவுக்கும் இடையிலான நீண்ட தனிப்பட்ட உறவின் சூழலில் அது வைக்கப்படும்; தகவல் ஓட்டம் அந்த உறவைப் பிரதிபலிக்கும். இரண்டாம் மிஷனரிப் பயணத்தின்போது 49ஆம் ஆண்டில் லீஸ்திராவைச் சந்தித்தபோது பவுல் தீமோத்தேயுவைச் சந்தித்தார். அதுமுதல் தீமோத்தேயு மிஷனரிக் குழுவைச் சேர்ந்திருந்தார்; 1 தீமோத்தேயு எழுதப்படுவதற்கு முன்பு அவர் ஒருவேளை பதினான்கு முதல் பதினாறு ஆண்டுகள் பவுலோடு சேர்ந்து ஊழியம் செய்திருந்தார். **வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால்: தீமோத்தேயு ஏற்கனவே பவுலால் விரிவாக வழிநடத்தப்பட்டு, போதிக்கப்பட்டிருந்தார்; ஆகவே 1 தீமோத்தேயுவிலுள்ள அறிவுறுத்தல், பவுல் அவ-**

ருக்குப் போதித்திருந்ததை அந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தி, அதன்மேல் கட்டியெழுப்பும். அந்தச் சூழ்நிலை முதலாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் எபேசுவின் நிலைமைகளையும் பிரதிபலிக்கும்; ஆகவே வேதப்பகுதியையும் எபேசுவின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையையும் புரிந்துகொள்வதில் சமூக-வரலாற்றுச் சட்டகம் ஓர் அத்தியாவசியப் பங்கு வகிக்கக்கூடும். உடனடிச் சூழலைப் பொறுத்தவரை, பவுல் எபேசு சபையிலுள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்; அவர் அங்கே இருந்தபோதே அவை மிகக் கடுமையாக இருந்ததால், அவற்றைத் திருத்துவதற்காகப் பின்தங்கியிருக்கும்படி தீமோத்தேயுவைக் கேட்டுக்கொண்டார் (1:3). அப்படியானால் கள்ளப் போதனையைத் திருத்துவதே 2:1-15இலுள்ள அறிவுறுத்தல்களைத் தீர்மானிக்கும்.

9.1.5 2:1-15இன் சூழல் அல்லது சூழ்நிலை

அடுத்த விரிவான விளக்கத் தீர்மானம், 2:9-15 பகுதிக்காக அனுமானிக்கப்படும் சூழல் அல்லது சூழ்நிலை. இந்தத் தீர்மானங்களில் ஒருவேளை இதுவே மிக முக்கியமானது. ஆனால் இது முழுவதும் அனுமான முடிவுகளின்மேல் அமைந்த ஒரு தீர்மானம் என்பது பெரும்பாலும் உணரப்படுவதே இல்லை; அது வெறுமனே முன்கூட்டியே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது, அரிதாகவே நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. **வாராந்திர ஆராதனையின்போது சபை ஒழுங்கையோ, சபைக் கூட்டத்தில் நடத்தையையோ பற்றி 2:11-15 பேசுகிறது என்று பெரும்பாலான அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள்.** உதாரணமாக, ஐ. ஹோவர்ட் மார்ஷல் (I. Howard Marshall) இப்படிக் கூறுகிறார்: "தலைப்பு சபைக் கூட்டத்தில் ஜெபம்." பிறகு அவர் ஜெபம் என்ற தலைப்போடு இணைத்து அந்த அதிகாரத்தை விவரிக்கிறார். மார்ஷலின்படி, ஜெபத்தின் அவசியம் அதன் உலகளாவிய பரப்பில் வலியுறுத்தப்படுகிறது; பிறகு ஜெபத்துக்கான ஒழுக்கத் தேவைகள் ஆண்களைக் குறித்தும், பின்பு பெண்களைக் குறித்தும் சொல்லப்படுகின்றன; அது, பெண்கள் போதிக்காமல் அமைதியாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றிய ஒரு கிளைப்பேச்சுக்கு இட்டுச்செல்கிறது. **இந்த வாசிப்பின் முதல் பிரச்சினை: கோரப்படும் ஜெபம் இடத்திலும் காலத்திலும் சபைக் கூட்டங்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று 2:1இலோ 2:8இலோ எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.** உண்மையில், பவுலின் இறையியலிலும், யூத மதத்திலும் கிரேக்க-ரோம உலகிலும் இருந்த ஜெப நடைமுறையின் சூழல்களிலும் இந்த அனுமானத்துக்கு எதிராகக் கணிசமான சான்றுகள் உண்டு. பவுலின் போதனை மற்ற இடங்களில், சபைக் கூட்டங்களின் குறிப்பிட்ட நேரங்களுக்கு மட்டுப்படாத, இடைவிடாத ஜெபத்தின் அவசியத்தையும் எல்லா நேரங்களிலும் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது (ரோமர் 1:9; எபேசியர் 1:16; 6:18; பிலிப்பியர் 1:4; 4:6; கொலோசெயர் 1:9; 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:17-18; 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:3,11; பிலேமோன் 4). 1 தீமோத்-

தேயு 2:8இல் ἐν παντὶ τόπῳ (“எல்லா இடங்களிலும்”) ஜெபிக்கும்படி பவுல் ஆண்களுக்கு வெளிப்படையாக அறிவுறுத்துகிறார். இந்தக் குறிப்பு இடம் சார்ந்தது – ஆராதனைக் கூட்டத்துக்குப் பவுல் வழக்கமாகப் பயன்படுத்தும் ἐκκλησία (“கூடிவருதல், கூட்டம்”) என்ற பெயர்ச்சொல்லுக்கு மாறாக; உதாரணமாக 3:5,15; 5:16இல் உள்ளதுபோல (எந்த இடத்திலும் எந்த நேரத்திலும் ஜெபிப்பதைப் பற்றிய கட்டுப்பாடற்ற மற்றக் குறிப்புகளுக்கு, ரோமர் 1:9-10; எபேசியர் 6:18; 1 தெசலோனிக்கேயர் 1:3; 2:13; 5:17; 2 தீமோத்தேயு 1:3 பார்க்கவும்). மேலும், யூத, கிறிஸ்தவ, கிரேக்க-ரோம ஜெப நடைமுறைகள் பரிசுத்த இடங்களுக்கோ (கோவில்கள், சன்னிதிகள், ஜெப ஆலயங்கள்) ஆராதனைகளுக்கோ மட்டுப்படவில்லை. ஜெபம் மிகவும் வெவ்வேறான இடங்களில் நடந்தது; உதாரணமாகத் தெருவில், ஒரு நதியருகே, கடற்கரையில், ஒரு கப்பலில், ஒரு நோயாளியின் படுக்கையருகே, அல்லது சிறையில் (மத்தேயு 6:5; அப்போஸ்தலர் 16:13; 20:36; 21:5; 27:35; 28:8; யாக்கோபு 5:13-14; கொலோசெயர் 4:3,18). மாதத்தின்/வாரத்தின்/நாளின் எந்த நேரத்திலும், எந்த இடத்திலும், கோவில்கள், ஜெப ஆலயங்கள், வீடுகள் உட்பட, அது நடக்கலாம் (அப்போஸ்தலர் 2:42-47; 3:1). அது குழுக்களாகவோ, குடும்பத்திலோ, தனியாகவோ நடக்கலாம். **1 தீமோத்தேயு 2:1-8இல் சூழலை ஒரு “பொது ஆராதனைக்குக்” குறுக்குவது எதுவும் இல்லை – ஆராதனைகள் பொது இடத்தில் அல்ல, வீட்டுச் சூழலில் நடந்தன என்பதைத் தவிர்த்துப் பார்த்தாலும்கூட. ஆகவே, அதிகாரத்தின் மீதிப் பகுதி ஆராதனைக் கூட்டங்களிலோ பொதுச் சூழலிலோ நடத்தைக்கான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுக்கிறது என்பது தெளிவாக இல்லை; மீதிப் பகுதியின் உள்ளடக்கமும், குறிப்பாகப் பிள்ளைப்பேற்றைப் பற்றிய குறிப்பும், ஒரு “பொது ஆராதனையின்” சூழலுக்கு அரிதாகவே பொருந்துகிறது.** இரண்டாவது பிரச்சினை, பெண்களின் உடையையும் நற்கிரியைகளையும் பற்றிய பவுலின் அக்கறையை (2:9-10) ஆராதனைக் கூட்டத்திலுள்ள ஜெபத்துக்கு மட்டுப்படுத்துவது. பெண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்கள், ஆண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்களுக்கு இணையாகவே நோக்கம் கொண்டவை என்பது தெளிவு; “ஆண்கள்/பெண்கள்” என்ற ஒத்திசைவும், பெண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்களை ஆண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்களோடு (வ. 8) இணைக்கும் ὡσαύτως (“அப்படியே, அதே விதமாக”) என்ற வினையடையும் இதைக் காட்டுகின்றன. ஆனால் அடக்கத்தைப் பற்றிய அக்கறையும், பெருமை பாராட்டாமல் இருப்பதும், நற்கிரியைகளைச் செய்வதும் ஆராதனையிலுள்ள ஜெபத்துக்கு மட்டுமே கட்டுப்பட்டவையாகத் தெரியவில்லை. 5:6இல் இது எபேசுவின் விதவைகளிடையே இருந்த ஒரு பிரச்சினையோடு இணைக்கப்படுகிறது: தேவபக்தியிலும் பரிசுத்தத்திலும் அமைதியும் சாந்தமுமான வாழ்க்கைக்குப் பதிலாகச் சொகுசிலும் சிற்றின்பத்திலும் வாழ்வது. உண்மையில், இது கலாச்சாரத்தில் அடிக்கடி பேசப்பட்ட, பெண்களின் நடத்தையைப் பற்றிய ஒரு பொதுவான அக்க-

றையைப் பிரதிபலிக்கிறது: இந்த விஷயங்களைப் பற்றிச் சட்டங்கள்கூட இயற்றப்பட்டன. மேலும், இங்கே ஆராதனையில் ஜெபிக்கும்போது பெண்களின் உடையைப் பற்றியே பேசப்பட்டிருந்தால், கலைநயமான பின்னலைத் தடைசெய்வதற்குப் (1 தீமோத்தேயு 2:9) பதிலாக, ஜெபிக்கும்போது பெண்கள் முக்காடு அணியும், "தேவனுடைய சபைகள்" எல்லாவற்றிலும் உள்ள பொதுவான வழக்கத்தை (1 கொரிந்தியர் 11:16) பவுல் ஏன் மீண்டும் சொல்லவில்லை? மூன்றாவது பிரச்சினை: பெண்களுக்கான அறிவுறுத்தல் சில வேளைகளில், ஜெபம் என்ற செயலிலிருந்து பிரிந்து, ஆனால் இன்னும் பொது ஆராதனைக்கு மட்டுப்பட்ட, பவுல் பேசும் இரண்டாவது அக்கறையாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் அதை 2:1-3இன் சூழலில் இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்; கண்ணைக் கவரும், அடக்கமற்ற உடையும் அலங்காரமும் 2:2இலுள்ள ஜெபத்தின் இலக்குகளுக்கு நேரடியாக எதிராகச் செயல்படுகின்றன: "எல்லாத் தேவபக்தியோடும் நல்லொழுக்கத்தோடும் அமைதியும் சாந்தமுமான ஜீவனம்". 2:10இல், தேவபக்தியை அறிக்கையிடும் பெண்கள் ஜெபத்தின் இலக்குகளுக்கு ஏற்றபடி நடந்துகொள்வதைப் பற்றியே பவுல் அக்கறை கொள்கிறார். இது உண்மையில் ஆண்களுக்கான அறிவுறுத்தல்களுக்கு இணையானது. கோபமும் வாக்குவாதமும்கூட 2:2இலுள்ள ஜெபத்தின் இலக்கை மீறுகின்றன: அமைதியும் சாந்தமுமான வாழ்க்கை. அப்படியானால், தேவனுக்குப் பிரியமான இலக்குகளுக்கு – அமைதியும் சாந்தமுமான வாழ்க்கை, பரிசுத்தம், தேவபக்தி – எதிராக எபேசுவின் ஆண்களும் பெண்களும் செயல்படுவதற்கு எதிரான பவுலின் மாற்றுமருந்து ஜெபமாக இருக்கும். **1 தீமோத்தேயு 2:9-10இன் பின்னணியாக ஓர் ஆராதனைக் கூட்டம் என்ற நிகழ்விடத்தில் உள்ள நான்காவது பிரச்சினை, 2:11இல் "ஆண்கள்", "பெண்கள்" என்ற பன்மையிலிருந்து "பெண்" (γυνή) என்ற ஒருமைக்கு மாறுவதும், 2:12இல் ஒரு "பெண்" ஓர் "ஆணுக்கு" (ἀνδρός) செய்யக்கூடிய இரண்டு காரியங்களைப் பவுல் தடைசெய்வதும்.** ஒருமைக்கு மாறுவது சூழலில் கவனத்தை ஈர்க்கிறது, ஏனெனில் அது ஒரு வடிவமைப்பை உடைக்கிறது; "ஆண்" என்பதற்கு ஒருமை பயன்படுத்தப்படுவது, ஒரு சபைக் கூட்டத்தையோ வேறொரு குழுவையோ நோக்கிப் பேசும் மொழிக்குப் பொருந்தவில்லை. **ஒரு பெண் ஆண்களின் ஒரு குழுவுக்குப் போதிப்பதைப் பற்றியோ, பெண்கள் ஆண்களின் குழுக்களுக்குப் போதிப்பதைப் பற்றியோ பவுல் பேசியிருக்கலாம்; ஆனால் ஒரு கூட்டத்தில் ஒரு பெண் "ஓர் ஆணுக்குப்" போதிப்பதைப் பற்றிப் பேசுவது இயல்பானதல்ல. மாறாக, ஒருமையின் பயன்பாடு ஒரு பெண்ணுக்கும் ஓர் ஆணுக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட தொடர்பைச் சமிக்ஞை செய்கிறது. கிரேக்க-ரோமக் கலாச்சாரத்தில், ஒரு பெண்ணுக்கும் ஓர் ஆணுக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட தொடர்புகள் பெரும்பாலும் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு இடையிலேயே நடக்கும்; இந்தப் பகுதியில் வீட்டுச் சூழலைச் சுட்-**

டிக்காட்டும் பல காரியங்கள் உண்டு. பெரும்பாலான விளக்கவுரையாளர்கள் ஒருமையின் பயன்பாட்டை அது அங்கே இல்லாததுபோலவே கையாள்கிறார்-கள்; ஆனால் அது அர்த்தமுள்ள, தெளிவான ஓர் இலக்கணத் தேர்வு; சூழலின் இலக்கணத்துக்கும், ஒரு சமூகத்தை நோக்கிப் பேசும் இலக்கணத்துக்கும் அது முரணாக நிற்கிறது. ஆராதனைச் சட்டகத்தை இந்தப் பகுதியின் பின்னணி-யாகக் கொள்வதில் உள்ள ஐந்தாவது பிரச்சினை, பிள்ளைப்பேற்றைப் (τεκνογονία) பற்றிய குறிப்பும், ஒரு பெண்ணின் இரட்சிப்பைப் (σωθήσεται) பற்றிய விசேஷ அக்கறையும் (2:15), ஆராதனை ஒழுங்குக்கும் தடைகளுக்கும் அவற்-றுக்குள்ள சந்தேகத்துக்குரிய தொடர்புமே. "ஆயினும் அவள் பிள்ளைப்பேற்றின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவாள்" (σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας) என்பதற்குப் பல வி-ளக்க வாய்ப்புகள் (மற்றும் மாற்று மொழிபெயர்ப்புகள்) உண்டு; **ஆனால் ஓர் ஆராதனையில் ஆண்களுடையவும் பெண்களுடையவும் நடத்தையைப் பற்றிய ஒரு விவாதத்தின் முடிவாக அவற்றில் எதுவும் அர்த்தமுள்ளதாக இல்லை.** ஆகவே, 2:1-15இன் சட்டகமாக ஓர் ஆராதனையைத் தேர்ந்தெடுப்பது அல்லது அனுமானிப்பது, இந்தப் பகுதியின் கடினமான தனித்தன்மைகளை விளக்கும் ஒரு சூழலைத் தருவதைவிட, முரண்பாட்டுக்கும் தொடர்பின்மைக்-குமே அதிகம் பங்களிக்கிறது. இந்தப் பகுதியின் தொடக்கம், பவுலின் நிருபம் கள்ளப் போதனையைப் பற்றியது என்று சுட்டிக்காட்டுகிறது; ஆனால் இங்கே ஆராதனையிலுள்ள நடத்தையைப் பற்றிப் பேசப்பட்டால், அது ஒரு கிளைப்-பேச்சு; 4-6 அதிகாரங்களில் அவர் கள்ளப் போதனை என்ற தலைப்புக்குத் தி-ரும்புகிறார். சில விளக்கவுரையாளர்கள் தேவையில்லாமலும் சிந்திக்காமலும் 2:11-15ஐ மற்றொரு விலகல் என்று வகைப்படுத்துகிறார்கள். இந்தப் பகுதியின் இலக்கணமும் விரிவும் இது ஒரு மையக் கருத்து என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றன; ஏனெனில் இது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமான அறிவுறுத்தல்களைவிட வி-ரிவானது. மேலும், நிருபத்தில் பின்னர் கையாளப்படும், கள்ளப் போதனை-யையும் சபையிலுள்ள பெண்களின் நடத்தையையும் பற்றிய சில பிரச்சினை-களை இது நேரடியாகப் பேசுகிறது. 2:1இலுள்ள παρακαλῶ οὖν πρῶτον ("ஆகை-யால் முதலாவது நான் புத்திசொல்லுகிறேன்") என்ற தர்க்க இணைப்பு, ஒரு மு-றிவையும் வேறொரு அக்கறைக்கு மாறுதலையும் உண்டாக்குவதற்குப் பதி-லாக, இந்தப் பகுதியை முன்வருவதோடு இணைக்கிறது. 2:1-15 நிருபத்தின் தலைப்பை, அதாவது கள்ளப் போதனையைத் திருத்துவதை (1:3), மேலும் வளர்க்கிறது என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

9.1.6 "அதிகாரம் செலுத்துதல்" என்ற சொல்லின் அர்த்தம் (αὐθεντέω / authenteo)

பாலினக் கேள்வியைக் குறித்து 1 தீமோத்தேயு 2:11-15ஐ விளக்குவதில் மிகவும் சிக்கலான அம்சங்களில் ஒன்று, 2:12இலுள்ள αὐθεντέω என்ற சொல்லின் அர்த்-

தம்: “ஒரு பெண் போதிக்கவோ ஓர் ஆணை αὐθεντεῖν செய்யவோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை.” இந்தச் சொல் ஒரு hapax legomenon (புதிய ஏற்பாட்டில் ஒரே ஒருமுறை மட்டுமே வருகிறது); Thesaurus Linguae Graecae (TLG) என்ற தரவுத்தளம் பிற்காலத்தில் முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களைப் பதிவுசெய்திருந்தாலும், கிரேக்க மொழியில் இந்த வினைச்சொல் வரும் அறியப்பட்ட முதல் இடங்களில் இதுவும் ஒன்று. 1979இல் கேத்தரின் க்ரோகர் (Catherine Kroeger) ஒரு கட்டுரை எழுதினார்; அது αὐθεντέω என்பதை “அதிகாரம் உடையவராக இருத்தல்” என்று மொழிபெயர்ப்பதைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி, இன்றுவரை தொடரும் இந்த வினைச்சொல்லைப் பற்றிய விவாதத்தைத் தொடங்கிவைத்தது. இந்த வினைச்சொல்லின் அர்த்தம் என்ன, அதை எப்படி மொழிபெயர்க்க அல்லது புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வியில் சில முக்கியக் கேள்விகள் அடங்கியிருக்கின்றன: அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துவதோடு இந்த வினைச்சொல்லுக்கு உள்ள உறவு என்ன? **இந்த வினைச்சொல் இழிவுபடுத்துவதா, நடுநிலையானதா, நேர்மறையானதா? அதனோடு தொடர்புடைய சொற்களோடு இந்த வினைச்சொல்லுக்கு உள்ள உறவு என்ன? இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் (சில விதிவிலக்குகளோடு) இரண்டு முகாம்களாகப் பிரிகின்றன. ஒரு குழு** αὐθεντέω **என்பதை “அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துதல்” அல்லது “ஒருவர்மேல் அதிகாரம் உடையவராக இருத்தல்” என்ற நேர்மறையான அல்லது நடுநிலையான அர்த்தத்தில் மொழிபெயர்க்கிறது; மற்றக் குழு அதை “துஷ்பிரயோகம் செய்தல்”, “ஆதிக்கம் செலுத்துதல்”, “கட்டுப்படுத்துதல்” அல்லது “வன்முறை பிரயோகித்தல்” போன்ற எதிர்மறையான அல்லது இழிவான அர்த்தத்தில் மொழிபெயர்க்கிறது.**

இந்த விவாதத்துக்கு வெளியே உள்ள பலர், αὐθεντέω **என்பது “போதகராக இருத்தல்” என்பதற்கான ஒரு தொழில்நுட்பச் சொல் என்று கருதுகிறார்கள்; ஏனெனில் போதகர் பொறுப்பிலிருந்தும் ஆண்கள்மேலான மற்றத் தலைமைப் பணிகளிலிருந்தும் பெண்களை விலக்குவதற்கான முதன்மையான நியாயம் இதுவே. ஆனால் TLG தரவுத்தளத்திலுள்ள இந்த வினைச்சொல்லின் முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில், ஒரு போதகரோ சபை ஊழியரோ ஒரு தனிநபருக்கோ ஒரு குழுவுக்கோ செய்யும் எந்த வகையான கனிவான மேய்ப்புப் பராமரிப்பையும் அது குறிக்கும் ஒரு நிகழ்வைக்கூட யாரும் அடையாளம் காணவில்லை.** அந்தச் சொல் “அதிகாரம் உடையவராக இருத்தல்” என்று பொருள்படுகிறது என்ற நிலைப்பாட்டை ஆதரிக்க எச். ஸ்காட் பால்ட்வின் (H. Scott Baldwin) பயன்படுத்திய இந்த வினைச்சொல்லின் எண்பத்திரண்டு இடங்களில், ஓர் ஊழிய அல்லது சபைத் தலைமைச் சூழலில், அந்தச் செயல் நேர்மறையான மதிப்பீட்டைப் பெற்ற விதத்தில், ஓர் ஆண் இன்னொரு நபருக்கோ ஒரு மக்கள் குழுவுக்கோ இதைச் செய்யும் ஓர் உதாரணம்கூட இல்லை. இந்த வினைச்சொல்லுக்கு ஒரு நபர் செயப்படு-

பொருளாக, அல்லது செயலைப் பெறுபவராக இருக்கும்போது, பெறுநர்களுக்கு நிகழும் செயலின் தன்மையில் அடையாளம் காணக்கூடிய ஒரு வடிவமைப்பு உண்டு (பெறுநர் அல்லது இலக்கு சூழலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும்போது). கிரேக்கச் சொற்களஞ்சியத்தில் αὐθεντέω என்ற வினைச்சொல் கொலைக்கோ வன்முறைக்கோ மட்டுப்படாத பலவகைச் செயல்களைக் குறிக்கிறது. **ஆனால் இந்தச் செயல்களுக்கு இலக்காகும் மனிதர்கள் தீங்கடைகிறார்கள், அவர்களுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள், அல்லது குறைந்தபட்சம் அவர்களுடைய சொந்த நலன் புறக்கணிக்கப்படுகிறது; ஏனெனில் இந்தச் செயல்கள், பெறுநரின் விருப்பத்துக்கு எதிராக எழுவாயின் விருப்பத்தைத் திணிப்பதை உள்ளடக்குகின்றன; அது அவமதிப்பிலிருந்து கொலைக்குரிய வன்முறை வரை நீள்கிறது.** கல்செதோன் மாமன்றத்தில் (கி.பி. 451) பசியானோஸ் (Bassianos) செய்த ஒரு முறையீட்டில் αὐθεντέω என்பதன் பயன்பாட்டுக்கு (இங்கே "பிரயோகிக்கப்பட்ட வன்முறை" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது) ஒரு சுவாரசியமான உதாரணம் காணப்படுகிறது; முறைகேடான ஒரு நடைமுறையால் தாம் ஆயராக்கப்பட்டதாக அவர் அதில் கூறுகிறார்:

நான் வன்முறையால் ஆயராக நியமிக்கப்பட்டேன்! இங்கே சபைச் சட்டங்கள் தெளிவாகத் தீர்மானிக்கின்றன. பிதாக்கள் சொல்வார்கள்: "ஒரு விரும்பத்தக்க நடைமுறை இருக்குமானால், அது அந்தப் பொறுப்புக்காக ஒரு தேர்தல் நடத்துவதும், பதவி விலகாமல் இருப்பதுமே." ... நான் சொல்வதைக் கேட்கும்படி உங்களை அவசரமாக வேண்டிக்கொள்கிறேன்! இந்த ஈவிரக்கமற்ற செயல் முடிந்தபோது, அவர்கள் பலவந்தமாக என் அறைக்குள் புகுந்து என்னைப் பிடித்தார்கள். பிறகு நாங்கள் ஆசாரியத்துவத்தை நாடினோம். ஆனால் அவர்களோ வன்முறையைப் பிரயோகித்தார்கள்.

ஒருவரை அவருடைய விருப்பத்துக்கு மாறாக அழிவுண்டாக்கும் விதத்தில் கட்டாயப்படுத்துவது, நீதியான நியாயத்தீர்ப்பில் தெய்வீக இறையாண்மைக்கு உரியது (சோதோம் கொமோராவும் அந்நியுள்ளவர்களும்); தண்டனையை நிறைவேற்றுபவர்களாக இருந்த முழுமையான அதிகாரிகளுக்கும் அரசு அலுவலர்களுக்கும் (உதாரணமாக ஒரு மரண தண்டனை நிறைவேற்றுபவனுக்கு) அது பொருத்தமானது என்று நம்பப்பட்டது; ஆனால் சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் இல்லாமல் அது நடந்தால், அது ஏறக்குறைய எப்போதும் பொருத்தமற்றது. **மேலும், பெண்கள் இப்படிச் செயல்படுவதைத் தடைசெய்வது, அடிக்கடி கருதப்படுவதுபோல, ஆண்கள் இப்படிச் செயல்படுவதற்கான ஒப்புதலைக் குறிக்கவில்லை.** உண்மையில், 1 தீமோத்தேயு 2:12க்கு மிக நெருக்கமான இணைப்பகுதி, கொலோசெயர் நிருபத்தைப் பற்றிய கிறிசோஸ்தோமின் (Chrysostomus) பிரசங்கங்களில் காணப்படுகிறது; அங்கே கணவர்கள் தங்கள்

மனைவிகளை αὐθεντεῖν செய்யக்கூடாது என்று அவர் கட்டளையிடுகிறார். கணவனின் பங்கு அன்புகூருவது, மனைவியின் பங்கு கீழ்ப்படிவது என்று கிறிசோஸ்தோம் சொல்கிறார். பிறகு அவர் சொல்கிறார்: "ஆகையால், உன் மனைவி உனக்குக் கீழ்ப்பட்டிருப்பதால், நீ αὐθεντεῖν செய்யாதே" (μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ ὑποτέτακται ἡ γυνή, αὐθέντει). அந்தப் பகுதியில் கிறிசோஸ்தோம் இலட்சியக் கணவனை அன்புள்ள ஒரு ἄρχων ("தலைவர்/ஆட்சியாளர்") உடன் ஒப்பிடுகிறார்; இங்கே கருதப்படும் செயல், கணவன் சட்டப்பூர்வ/கலாச்சார வீட்டு ஆளுகையை அன்போடு செயல்படுத்துவதாக இருக்க முடியாது; மாறாக அன்புள்ள வீட்டு அதிகாரத்தை மீறுவதே; இன்று நாம் ஒருவேளை "குடும்ப வன்முறை" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துவோம்; ஆனால் அந்த ஆணாதிக்கக் கலாச்சாரத்தில் அது ரோம paterfamilias-இன் உரிமைகளுக்குள்ளேயே முற்றிலும் அடங்கியிருக்கும். கிறிசோஸ்தோம் கணவனின் பங்கை விவரிக்க ἄρχων என்பதைப் பயன்படுத்தினாலும், பவுல் ஒருபோதும் அதைப் பயன்படுத்துவதில்லை என்பதைக் கவனியுங்கள். **மாறாக, பவுல்** αὐθεντέω **என்ற சொல்லை, பங்குகள் தலைகீழாக மாறிய ஒரு நிகழ்வில், மனைவி ஒரு paterfamilias-இன் அதிகாரத்துக்கு ஒப்பான அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, துஷ்பிரயோகமாக அல்லது கட்டுப்படுத்தும் விதத்தில் நடந்துகொள்ளும்போது, கணவர்களிடம் மனைவிகளின் நடத்தையை விமர்சிக்கப் பயன்படுத்துகிறார். மனிதர்களை அவர்களுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாகக் கட்டாயப்படுத்துவது அல்லது அவர்களுடைய சொந்த நலனைப் புறக்கணிப்பது, அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான பல கிரேக்க-ரோம மற்றும் வேதாகம மாதிரிகளோடு ஒத்துப்போகிறது. மத்தேயு 20:25இல் இயேசு விவரிக்கும் புறஜாதி அதிகார மாதிரிகளோடு (குறிப்பாகச் சீசர்) அது ஒத்துப்போகிறது: "புறஜாதியாரின் ஆட்சியாளர்கள்** [οἱ ἄρχοντες] **அவர்களை ஆளுகிறார்கள், அவர்களில் பெரியவர்கள் அவர்கள்மேல் கொடுங்கோலர்களாயிருக்கிறார்கள்".** முழுமையான அதிகாரத்தை இப்படிச் செயல்படுத்துவது, ரோம paterfamilias தன் மனைவியின்மேலும் பிள்ளைகளின்மேலும் கொண்டிருந்த வாழ்வா சாவா என்ற உரிமையோடும், எலனிஸ்டிக் கலாச்சாரத்தில் கணவனுக்கு இருந்த உரிமைகளோடும் இசைவாக இருக்கிறது. தெய்வீக இறையாண்மை, கிறிஸ்துவின் ஆளுகை, நியாயாதிபதியாக அவருடைய பங்கு ஆகியவற்றின் வேதாகம அதிகாரத்தோடும் அது ஒத்துப்போகிறது. போப் கிரிகோரியின் ஆட்சிக்காலத்தில் போப்பின் அதிகாரத்துக்கும் இந்த வினைச்சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் அது ஒரு கணவனின் எந்த வேதாகம உரிமையோடும் பொருந்தவில்லை; பவுலின் இறையியலின்படி கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் சபை உறுப்பினர்கள்மேல் செலுத்தும் அதிகாரத்தோடும் பொருந்தவில்லை. அது இயேசுவின் தலைமை மாதிரிக்கு எப்படி முரணாக இருக்கிறதோ அப்படியே பவுலின் தலைமை மாதிரிக்கும் முரணாக இருக்கிறது. **இந்த**

வினைச்சொல்லை வெறுமனே "அதிகாரம் உடையவராக இருத்தல்" என்று புரிந்துகொண்டு, பிறகு அது ஊழியத் தலைமைத்துவத்தையோ மேய்ப்புப் பராமரிப்பையோ விவரிப்பதுபோல விளக்குவது மிக அதிகமாகத் தவறாக வழிநடத்துகிறது.

பெண்களைச் சபையில் பல்வேறு வடிவத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் முதன்மையான மூலங்கள் இந்த வினைச்சொல்லும் 1 தீமோத்தேயு 2:12உம் என்பதால், இந்தத் தடையைப் புரிந்துகொள்வது, αὐθεντέω என்பதற்கு ஒருவர் எந்த அர்த்தத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார் என்பதைத் தீர்க்கமாகச் சார்ந்திருக்கிறது. இந்த விவாதத்தில் எச்சரிக்கையோடு முன்னேறுவதற்காக, உறுதியான அகராதியியலின் மற்றும் மொழியியல் முறையியலின் அடிப்படையில் இந்தச் சொல்லைப் பற்றிய ஒரு புரிதலை உருவாக்குவது சபையின் பணியாக இருக்க வேண்டும். நம் சொல் விளக்கங்களுக்கு நாம் வழக்கமாகச் சார்ந்திருந்த 19ஆம் நூற்றாண்டு அகராதிகளுக்குக் கிடைக்காத ஏராளமான சான்றுகள் இன்று உண்டு; நம்மை முன்னேறச் செய்யும் தரவுத்தளங்களும், தேடுபொறிகளும், மொழியியல் கோட்பாடுகளும் இன்று கிடைக்கின்றன. சபை பொறுப்புள்ள வயதை எட்டிவிட்டது; αὐθεντέω **என்ற சொல்லின் அடிப்படையில் பெண்களைச் சபைத் தலைமைப் பொறுப்புகளிலிருந்து விலக்கியதற்கான பொறுப்பை (அல்லது குற்றத்தை) ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.**

9.1.7 ஆதியாகமம் 2-3இன் கதைவடிவ[1] சுருக்கத்தின் அர்த்தம்

ஒரு தீர்க்கமான விளக்கத் தீர்மானம், கற்றுக்கொள்ளும்படி பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளைக்கும் (2:11) போதிக்கக்கூடாது என்ற தடைக்கும் (2:12) காரணம் காட்டும், 1 தீமோத்தேயு 2:13-14இலுள்ள ஆதியாகமம் 2-3இன் கதைவடிவச் சுருக்கத்தை எப்படிப் புரிந்துகொள்வது என்ற கேள்வியைப் பற்றியது. இங்கே ஒரு காரணம் பின்வருகிறது என்பதை 13ஆம் வசனத்திலுள்ள γάρ ("ஏனெனில்") என்ற இணைப்புச்சொல் காட்டுகிறது; ஆனால் தடைக்கும் பழைய ஏற்பாட்டுக் கதைக்கும் இடையிலான தர்க்க உறவை ஊகித்தறிய வேண்டும். புதிய ஏற்பாடு பழைய ஏற்பாட்டை எப்படிப் பயன்படுத்துகிறது என்ற விவாதம் அண்மையில் ஓர் எழுச்சியைக் கண்டிருக்கிறது; பவுலின் தொகுப்பிலோ பொதுவாகப் புதிய ஏற்பாட்டிலோ ஒரு கருப்பொருள், ஒரு மறைமுகக் குறிப்பு அல்லது ஒரு மேற்கோள் எப்படிச் செயல்படக்கூடும் என்ற வாய்ப்புகளைப் பற்றிய நம் புரிதலுக்கு அது உதவ வேண்டும். **புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள், பகுதியை அதன் சூழலில் விளக்க வேண்டிய கட்டாயமோ, அதன் ஆசிரியரின் மூல நோக்கத்தைக் காக்க வேண்டிய கட்டாயமோ இல்லாமல், பழைய ஏற்பாட்டைப் பலவிதமாகவும் சில வேளைகளில் படைப்பாற்-**

றலோடும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்ற பொதுக் கருத்து வளர்ந்துவருகிறது. ஆனால் இங்கே இது ஒரு கதைவடிவச் சுருக்கம் என்பதால், அவருடைய சுருக்கமான, புதிரான சுருக்கத்தை விளக்குவதற்கு ஆதியாகமக் கதையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நாம் உறுதியாகக் கருதலாம்.

1 தீமோத்தேயு 2:12இலுள்ள "பெண்கள் போதிப்பதற்கும் ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதற்குமான தடை" அந்தக் கதையின் அடிப்படையில் மட்டுமே சபைக்கு நியதியானது என்று சிலர் உறுதியாக நம்புகிறார்கள். உதாரணமாக, தாமஸ் ஷ்ரைனர் (Thomas Schreiner) இப்படிக் கூறுகிறார்: "1 தீமோத்தேயு 2:13ஐ ஆதாரம் காட்டுவது, பவுல் தம்முடைய தடையைக் காலத்தைக் கடந்த ஒரு நியதியில் நிலைநிறுத்துகிறார் என்பதைக் காட்டுகிறது." ஆனால் பவுலின் சிருஷ்டிப்பு விவரிப்பு காலத்தைக் கடந்த ஒரு நியதி அல்ல; கதையின் சுருக்கப்பட்ட ஒரு தொகுப்பு: "முதலில் ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பின்பு ஏவாள்." அந்தக் கதை "ஆதாமின் முன்னுரிமையைக்" காட்டுகிறது என்ற ஷ்ரைனரின் முடிவைச் சிலர் ஒரு நியதியாகக் கருதியிருக்கலாம்; ஆனால் காலவரிசையின் மற்ற நிகழ்வுகளில், முன்னதாக இருப்பது பவுலுக்கு ஒரு நியதியாக இருக்கவில்லை; ஆதியாகம விவரணத்திலிருந்து அவர் இந்த முடிவை எடுக்கவும் இல்லை. ஒரு முடிவை எடுப்பது வாசகரிடம் விடப்படுகிறது (கதைகளை விளக்குவதில் வழக்கமாக உள்ளதுபோல); இந்தக் கதைக்கும் கையிலுள்ள பிரச்சினைக்கும் என்ன தொடர்பு என்று பெறுநருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். மேலும், நியதியான பயன்பாடுகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு மட்டுமே பவுல் **காலத்தைக் கடந்த நியதிகளை** (காலத்துக்கு அப்பாற்பட்டுச் செல்லுபடியாகும் ஒழுங்குகளை) ஆதாரம் காட்டுகிறார் என்ற அனுமானம், அவர் பழைய ஏற்பாட்டையும் மற்ற மூலங்களையும் பயன்படுத்தும் விதத்துக்கு வெறுமனே பொருந்தவில்லை. **பவுல் குறிப்பானதிலிருந்து பொதுமைப்படுத்துகிறார்; பொதுவானதைத் தனிப்பட்ட நிகழ்வுக்குப் பொருத்துகிறார். போரடிக்கிற மாட்டின் வாயைக் கட்டக்கூடாது என்ற உபாகமம் 25:4இன் கட்டளையை மூப்பர்களின் கூலிக்குப் பொருத்தியபோது (1 தீமோத்தேயு 5:18; ஒப்பிடுக 1 கொரிந்தியர் 9:7-9) அவர் ஒரு தனிப்பட்ட நிகழ்வைப் பொதுமைப்படுத்தினார். மறுபுறம், சபையில் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கும்போதும் ஜெபிக்கும்போதும் பெண்கள் முக்காடு அணியும் கலாச்சார நடைமுறையை ஆதரிக்க, சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலிருந்து "காலத்தைக் கடந்த நியதிகளை" அவர் பயன்படுத்தினார் (1 கொரிந்தியர் 11:3-16).** எதிர்காலத்தில் "கர்த்தருடைய ஜனங்கள் உலகத்தை நியாயந்தீர்ப்பார்கள்" என்பதால், ஒரு குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவமற்ற சட்ட வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லும்படி கொரிந்து சபையின் சில உறுப்பினர்களை அவர் ஊக்குவித்தார் (1 கொரிந்தியர் 6:1-3). **பவுலோ வேறு யாருமோ, சந்தர்ப்பம் சார்ந்த அல்லது கலாச்சாரம் சார்ந்த பயன்பாடுகளைச் சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்திலிருந்தோ பழைய ஏற்பாட்-**

டின் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்தோ உள்ள உள்ளடக்கங்களால் ஆதரிக்க முடியாது என்று கூறுவது விசித்திரமானது; வேதவசனத்திலுள்ள காலத்தைக் கடந்த கொள்கைகளின் பொருத்தமான, காலத்துக்கேற்ற பயன்பாடுகளை நாம் வழக்கமாகத் தேடும் இன்றைய வேதவிளக்க மற்றும் பிரசங்க நடைமுறைக்கும் அது முரணாக இருக்கிறது.

"ஒரு பெண்" கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டளையையும், ஒரு பெண் ஓர் ஆணிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டளையையும் ஆதரிப்பதற்காகப் பவுல் சிருஷ்டிப்பு விவரணையின் சில பகுதிகளைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதை, சபைக் கூடுகையில் பெண்கள் போதிப்பதற்கோ வழிநடத்துவதற்கோ எதிரான ஒரு நிரந்தரத் தடையாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை (1 தீமோத்தேயு 2:11-14). மாறாக, எபேசுவிலுள்ள பெண்களிடையே இருந்த கள்ளப் போதனையின் பிரச்சினைகளைப் பவுல் நேரடியாகக் கையாண்டுகொண்டிருக்கலாம். மக்களிடையே பரவியிருந்த ஒரு தீங்கான கட்டுக்கதைக்கு எதிராகச் சரியான விவரணையை முன்வைத்து அவர் அதைத் திருத்திக்கொண்டிருக்கலாம்; அதில் முன்னடையாளவியல் (typology) இருக்கலாம்; மற்றும்/அல்லது அது மனைவிகளுக்கும் கணவர்களுக்குமான ஒரு திருத்தும் அறிவுரையாகவோ விளக்கமாகவோ இருக்கலாம். **பிரதி தன்னை எப்படிக் காட்டுகிறதோ அப்படியே அதை வாசித்தால், தீமோத்தேயு எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளைத் திருத்துவதற்கே சிருஷ்டிப்பின் சுருக்கம் பயன்படுகிறது என்று பல அம்சங்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.** முதலாவது, கள்ளப் போதனையின் சூழல் இருக்கிறது; அது வயதான பெண்கள் சொன்ன கட்டுக்கதைகளைப் பற்றியது (4:7; ஒப்பிடுக 1:4). **ஒருவேளை பவுல் இங்கே ஒரு பிரபலமான கட்டுக்கதையின் உள்ளடக்கத்தைச் சுருக்கமாகத் திருத்துகிறார்.** இரண்டாவது, எபேசுவில் பெண்களிடையே திருத்தப்பட வேண்டிய வேறு குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளும் இருந்தன. உடையிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் தவறான நடத்தை (2:9-10; 5:6, 15), மற்றப் பெண்களிடையே வீண்பேச்சையும் புறங்கூறுதலையும் கதைகளையும் கட்டுக்கதைகளையும் பரப்புதல் (4:7; 5:13), பாலுறவு, திருமணம், பிள்ளைகள் பற்றிய கள்ளப் போதனைகள் உட்பட கள்ளப் போதனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் (4:3; ஒப்பிடுக 5:14; 2 தீமோத்தேயு 3:6-7) ஆகியவை இவற்றில் அடங்கும். மூன்றாவது, இந்தத் தடைகள் அழுத்தமாக முன்வைக்கப்படும் ஒரு புதிய தகவலைப் போல வாசிக்கப்படுகின்றன; முந்தைய நிருபங்களிலுள்ள கட்டளைகளையோ தடைகளையோ அவை திரும்பச் சொல்வதில்லை. பிரதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தகவல்களின் அடிப்படையில் 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தைப் பவுலின் வாழ்க்கையில் பொருத்தும் பெரும்பாலான தர்க்கரீதியான மறுகட்டமைப்புகளின்படி, தீமோத்தேயு பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பவுலின் மிக நெருங்கிய தோழனாகவும், பவுலின் நடைமுறைகளையும் பாரம்பரியங்களை-

யும் கற்பிக்கும் நம்பகமான ஆசிரியனாகவும் இருந்தான். நிருபம் புனைவானதா, பொதுவானதா, தனிப்பட்டதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், இந்தப் பகுதியின் நோக்கம் புறஜாதியாருக்கான ஊழியத்தின் எல்லாச் சபைகளிலும் பவுலின் நடைமுறைகளைத் தெரிவிப்பதே என்று வலியுறுத்தும் எவருக்கும், இந்த நிருபத்தில் இந்தத் தடைகள் வைக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு புதிர். நான்காவது: **இது ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம் என்று பிரதி சுட்டிக்காட்டுவதால், பவுலின் மற்ற எழுத்துத் தொகுப்பு முழுவதிலும் ஆவிக்குரிய வரங்கள், தலைமைத்துவம் பற்றிய பவுலின் போதனைகளின் பொதுவான பயன்பாட்டை ரத்து செய்யும், காலத்தைக் கடந்த கூற்றுகளைச் சொல்வதற்கு இதுவே மிகக் குறைந்த சாத்தியமுள்ள சூழல்.** ஆசிரியைகளாகவும் தலைமை ஊழியத்திலும் பெண்கள் இருப்பதற்கு எதிராக ஒரு தெளிவான தடையைச் சொல்ல, ரோமருக்குப் பவுல் எழுதிய நிருபம் போன்ற ஓர் ஆவணம் அதிகத் தர்க்கரீதியான இடமாக இருந்திருக்கும். ரோமர் நிருபம் முந்தைய ஓர் ஆவணம்; பவுல் நிறுவாத, இன்னும் சந்திக்காத ஒரு சபைக்கு எழுதப்பட்டது; அதில் ரோமர் 12:3-8-இல் அவர் போதனையிலும் ஊழியத்திலும் கவனம் செலுத்துகிறார். **ஒரு ரோமப் பெண், தனக்கு அதற்கான வரம் இருக்கிறது என்று நம்பினால், ரோமர் 12:7-8-ஐப் போதிக்கவோ வழிநடத்தவோ ஒரு பணியாகப் புரிந்துகொள்வாள்; ரோமர் 16-இன்படி ரோமிலுள்ள சபையில் பெண்கள் தங்கள் உழைப்பால் சிறந்து விளங்கினார்கள். 1 தீமோத்தேயு 2:11-12-இல் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகள் பவுலின் சபைகளில் ஓர் அடிப்படை நடைமுறையாக இருந்திருந்தால், அப்படிப்பட்ட பாலினம் சார்ந்த தகுதிகளைத் தெரிவிப்பதற்கான இடம் ரோமர் 12-ஆகவே இருந்திருக்கும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், சபையில் தனிப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் திருத்தவோ போதிக்கவோ பவுல் சிருஷ்டிப்பு விவரணையின் ஒரு மறுகூறலைப் பயன்படுத்த முடியாது என்று எண்ணுவதற்குக் கட்டாயமான எந்தக் காரணமும் இல்லை; ஒரு பண்பாட்டு நடைமுறையைக் கற்பிக்கவும் அவர் சிருஷ்டிப்பு விவரணையைப் பயன்படுத்துகிறாரே (1 கொரிந்தியர் 11:3-16); காலத்தைக் கடந்த பிற நெறிகளையும் அவர் குறிப்பிட்ட நோக்கத்தோடு பயன்படுத்துகிறார்.**

9.1.8 சுருக்கம்

1 தீமோத்தேயு நிருபத்தின் தன்மை, அதைப் பவுல் எழுதினாரா என்பது குறித்த விளக்கவுரைத் தீர்மானங்கள் 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-இன் விளக்கத்தில் நேரடிப் பங்கு வகிக்கின்றன. பிரதியை நம்பி, அது தன்னை எப்படிக் காட்டுகிறதோ அப்படியே வாசித்தால் நாம் முன்னேறுகிறோம். இது பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம் என்று பிரதி காட்டுகிறது. முழு நிருபமும் அதன் பகுதிகளும், பிரதியின் கூற்றுகள், பப்பைரஸ் ஆவணங்களிலுள்ள ஒற்றுமை-

கள், கடிதக் கோட்பாடு, மொழியியல் கோட்பாடு ஆகியவற்றோடு ஒத்துப்போகும் விதத்தில் புரிந்துகொள்ளப்படவும், பகுத்தாராயப்படவும், விளக்கப்படவும் வேண்டும் – ஒருவரையொருவர் நன்கு அறிந்த இருவருக்கிடையிலான ஒரு தனிப்பட்ட கடிதத்தில் மொழி எப்படிச் செயல்படுகிறது என்பதைப் பற்றி இவை அனைத்தும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இந்த நிருபம் சூழ்நிலையோடு மிகவும் தொடர்புடையதாக இருக்கும், அதில் சூழல் ஒரு முக்கியப் பங்கு வகிக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். பவுலும் தீமோத்தேயுவும் சேர்ந்து அறிந்திருந்த எல்லாவற்றையும் நாம் அறியாததால் நமக்கு ஒரு பின்னடைவு இருக்கிறது என்பது உண்மைதான்; ஆனாலும் பிரதியைக் கவனமாகப் படிப்பதன் மூலம் சூழலைப் பற்றியும் பிற தகவல்களைப் பற்றியும் நாம் நிறையக் கற்றுக்கொள்ள முடியும். **பிரதியிலிருந்தோ பவுலின் நடைமுறை/இறையியலிலிருந்தோ நேரடியாகப் பெறப்படாத அனுமானங்களையும், விளக்கங்களையும், சூழ்நிலைக் கற்பனைகளையும் – முக்கியமாக அவை ஒத்திசைவுக்கோ தொடர்ச்சிக்கோ பங்களிக்காதபோது – கைவிட நாம் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். 1 தீமோத்தேயு 2:1-15-ஐப் பொறுத்தவரை, ஜெப நடைமுறை ஓர் ஆராதனையையோ ஒரு கூடுகையையோ சுட்டுகிறது என்ற பொதுவான அனுமானத்தை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு, நிருபத்தின் அறிவிக்கப்பட்ட நோக்கத்தின் வெளிச்சத்தில் 1 தீமோத்தேயு 2:1-15-ஐ வாசிக்க வேண்டும்.** மற்ற முக்கியத் தீர்மானங்கள்: αὐθεντέω என்பதன் விவாதத்துக்குரிய பொருள், மற்றும் சிருஷ்டிப்பையும் வீழ்ச்சியையும் பற்றிய மறைமுகக் குறிப்புகள் 1 தீமோத்தேயு 2:11-12-இல் ஒரு பெண் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டளையையும் “ஓர் ஆணிடம்” ஒரு பெண்ணின் நடத்தை பற்றிய தடையையும் எப்படி ஆதரிக்கின்றன என்பது. விளக்கவுரையாளர்கள் குறைவாகச் சிந்திக்கும் ஒரு தீர்மானம், 1 தீமோத்தேயு 2:15-இல் உள்ள “பிள்ளைப்பேற்றினால் இரட்சிக்கப்படுவாள்” என்ற கூற்றுக்கும் சூழலுக்கும் இடையிலான தர்க்கரீதியான உறவு; ஆனால் அந்தப் பகுதியை அதன் சூழலில் ஒத்திசைவாக வாசிப்பதற்கு, அதையும் இந்த மற்றத் தீர்மானங்களோடு தொடர்புபடுத்த வேண்டும்.

ஆசிரியர் யார் என்பது பற்றிய கருத்துகளைப் பொருட்படுத்தாமல், பெரும்பாலானோர் முழுப் பிரதியையும், குறிப்பாக 1 தீமோத்தேயு 2:9-15-ஐயும், அவை புனைவானவை என்பதுபோல் விளக்குகிறார்கள்; சூழலையும் நோக்கத்தையும் தரும் தகவல்களின் பொருத்தத்தைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். ஆனால் சாத்தியமான வரலாற்றை மறுகட்டமைப்பதிலோ ஒருவருடைய சொந்த இறையியலை ஆதரித்து வலுப்படுத்துவதிலோ அல்லாமல், செய்தியின் பொருளிலேயே நிருபத்தின் மீதான நம் ஆர்வம் இருந்தால், பிரதி எழுதப்பட்டபோது அது எந்த விளைவை அல்லது பலனை உண்டாக்க வேண்டியிருந்தது என்று அறிந்து-

கொள்ள, அது தன்னை எப்படிக் காட்டுகிறதோ அப்படியே அதை வாசிக்க வேண்டும்.

9.2 நிருபத்தின் நோக்கம்

1 தீமோத்தேயுவை ஓர் உண்மையான கடிதமாகக் கருதினால், கடிதப் பகுதியின் தொடக்கத்தில் நிருபத்தின் நோக்கத்தைத் தேடுவோம். ஜான் வைட் (John White) சொல்வதுபோல, "கடிதப் பகுதியின் தொடக்கமே வழக்கமாகக் கடிதத்தின் முக்கியக் காரணங்கள் குறிப்பிடப்படும் இடம். [...] கடிதத்தின் தொடக்கம், மேற்கொண்டு வரும் உள்ளடக்கம் கட்டப்படக்கூடிய அஸ்திபாரத்தை இடுகிறது."

9.2.1 நிருபத்தின் அறிவிக்கப்பட்ட நோக்கம் (1:3-20)

கடிதத்தின் தொடக்கம் 1:3-20-இல் உள்ளது. சிலர் தவறான (அந்நிய) போதனைகளைப் பரப்பக் கூடாது என்று கட்டளையிடும்படி பவுல் முன்பு தீமோத்தேயுவுக்குக் கொடுத்த பணி 1:3-4-இல் திரும்பச் சொல்லப்பட்டு, அதிகாரத்தின் மீதிப் பகுதியில் விரிவாக்கப்படுகிறது: "நான் மக்கெதோனியாவுக்குப் புறப்பட்டுப் போகையில், எபேசுவில் தங்கியிருக்கும்படி உன்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடியே, சிலர் வேறுபட்ட போதனைகளைப் போதிக்காமலும், விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் தேவனுடைய நிர்வாகத்தை வளர்ப்பதைவிட அதிகமாக வாக்குவாதங்களை உண்டாக்கும் கட்டுக்கதைகளிலும் முடிவில்லாத வம்சவரலாறுகளிலும் ஈடுபடாமலும் இருக்கும்படி நீ அவர்களுக்குக் கட்டளையிட வேண்டும்." இந்த அறிவுரைகள் 1:18-இல் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன; அங்கே இந்த அறிவுரைகளின் அடிப்படையில் "நல்ல போராட்டத்தைப் போராடும்படி" தீமோத்தேயுவுக்குப் பணி கொடுக்கப்படுகிறது.

9.2.2 எபேசுவிலுள்ள கள்ளப் போதனையின் தன்மை

இது ஒரு பொதுக் கடிதமாக இருந்திருந்தால், ஆசிரியர் கள்ளப் போதனையும் அதன் போதகர்களையும் பற்றிய துல்லியமான விவரணையைக் கடிதத்தின் தொடக்கத்திலேயே வைத்திருப்பார். ஆனால் ஆசிரியர் வெறுமனே எச்சரித்து, ஏற்கெனவே அறியப்பட்டதும் கொடுக்கப்பட்டதுமான சத்தியத்துக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். நல்லவேளையாக, எபேசுவிலுள்ள கள்ளப் போதனைகளின் தன்மை பற்றிய சில குறிப்புகள் 4 முதல் 6 வரையிலான அதிகாரங்களில் உள்ளன; பவுல் போதனைகளின் உள்ளடக்கத்தைவிட அவற்றின் விளைவுகளிலேயே அதிகக் கவனம் செலுத்தினாலும், அவற்றைச் சேகரித்து ஒழுங்குபடுத்த முடியும். கள்ளப் போதனைகளின் தன்மை பற்றிய விவரணை கடிதத்தின் முன்னுரையில் இருந்திருந்தால், நிருபத்தின் நோக்கத்துக்கும் கடிதத்தில் தொடர்ந்து வரும் வளர்ச்சிக்கும் இடையி-

லான தர்க்கரீதியான தொடர்பை அது தெளிவுபடுத்தியிருக்கும். ஆனால் இது ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம் என்றால், ஒரு சபைக் கடிதத்திலோ பொதுக் கடிதத்திலோ தேவைப்படும் விவரங்களைப் பவுல் தீமோத்தேயுவுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை; ஏனெனில் கள்ளப் போதனையின் உள்ளடக்கம், கள்ளப் போதகர்களின் அடையாளம், அந்தப் போதகர்களாலும் பரவிக்கொண்டிருந்த போதனையின் உள்ளடக்கத்தாலும் உண்டான பிரச்சினைகள் ஆகியவை தீமோத்தேயுவுக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்திருந்தன.

சிலர் கள்ளப் போதனைகளை **ஒரே** கள்ளக்கோட்பாடாகச் சுருக்கிவிடலாம் என்றாலும், கள்ளக்கோட்பாட்டின் குறைந்தபட்சம் இரண்டு வெவ்வேறு வடிவங்களை அல்லது வெளிப்பாடுகளை அடையாளம் காண முடிகிறது என்று தெரிகிறது. **சில பிரச்சினைகளை ஆண்களுக்கே உரியவையாகவும், மற்றவற்றைப் பெண்களுக்கே உரியவையாகவும் அடையாளம் காணலாம்.**

9.2.2.1 ஆண்களிடையே கள்ளப் போதனைகள்

1 தீமோத்தேயு 6:3-5-இல் சொல்லப்பட்டுள்ளபடி, ஆண்களிடையே இருந்த கள்ளப் போதனைகளும் நடைமுறைகளும் பவுலுக்கு எதிர்ப்பு, கோபம், வாக்குவாதம், பணத்துக்காகச் சபையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றால் அடையாளம் காணப்படுவதாகத் தெரிகிறது:

“ஒருவன் வேறுவிதமாகப் போதித்து, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆரோக்கியமான வார்த்தைகளையும் தேவபக்திக்கேற்ற போதனையையும் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால், அவன் இறுமாப்புள்ளவனாயிருந்து ஒன்றும் அறியாதவனாயிருக்கிறான்; வாக்குவாதங்களிலும் சொற்சண்டைகளிலும் நோய்கொண்டவனாயிருக்கிறான்; இவற்றிலிருந்து பொறாமையும், சண்டையும், தூஷணங்களும், பொல்லாத சந்தேகங்களும் உண்டாகின்றன; மனம் கெட்டு சத்தியத்தை இழந்து, தேவபக்தியை ஆதாயத்துக்கான வழி என்று எண்ணுகிற மனிதர்களின் ஓயாத சச்சரவுகளும் உண்டாகின்றன.” (ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் மொழிபெயர்ப்பின்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டது)

ஜெபம் பற்றி ஆண்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகள் 2:1-7-இல் உள்ள ஜெபம் பற்றிய பொதுவான அறிவுரைகளுக்குள் பொதிந்துள்ளன. புறஜாதியாருக்கான பவுலின் ஊழியத்தை ஆதரிப்பதே ஜெபத்தின் அக்கறை. எல்லாரையும் இரட்சிக்க வேண்டும் என்ற தேவனுடைய சித்தத்தின் மேல் கொடுக்கப்படும் அழுத்தம் “ஏறக்குறைய ஒரு விவாதத் தன்மையைக் கொண்டிருக்கிறது – இந்தக் கருத்துக்கு ஓரளவு எதிர்ப்பு இருந்தது என்று [அது] சுட்டிக்காட்டுகிறது” என்று மார்ஷல் (Marshall) குறிப்பிடுகிறார். பவுலின் ஊழியத்துக்கு இருந்த எதிர்ப்பு, பவுல் 1:7-11-இல் சுருக்கமாகத் திருத்தும் நியாயப்பிரமாணம் பற்றிய யூதப் போதனையோடு தொடர்புடையதாக இருக்கவே மிக அதிக வாய்ப்பு

உண்டு. பிறகு 2:8-இல், "கோபமும் வாக்குவாதமும் இல்லாமல், ஜெபத்தில் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்தும்படி" ஆண்களுக்கு வெளிப்படையாக அறிவுறுத்தப்படுகிறது. ஆகவே 6:3-5-இன்படி வேறுவிதமாகப் போதிப்பவர்களின் முக்கிய அடையாளங்கள் ஆண்களுக்கான அறிவுரைகளோடு நெருங்கிய தொடர்பில் தோன்றுகின்றன – செல்வம் சேர்ப்பதில் உள்ள பிடிவாதமான நாட்டத்தைத் தவிர. ஆனாலும் அதே பண்புகள் – வன்முறை, சண்டைப்பிரியம், பண ஆசை – 3:3-இல் கண்காணிகளுக்கான தகுதிகளில் விலக்கப்படுகின்றன; பண ஆசை ஆண் உதவிக்காரர்களுக்கான தகுதிகளிலும் (3:8) குறிப்பிடப்படுகிறது.

9.2.2.2 பெண்களிடையே கள்ளப் போதனைகள்

பெண்களிடையே இருந்த கள்ளப் போதனைகளில், கள்ளப் போதகர்களால் வஞ்சிக்கப்படுவதால் விளைந்த சில பிரச்சினைக்குரிய நடைமுறைகளும், வீடு வீடாகக் கடத்தப்பட்ட கட்டுக்கதைகள், வம்சவரலாறுகள்/வம்ச அட்டவணைகள் (γενεαλογίαι), அழிவுண்டாக்கும் பேச்சுகள் ஆகியவற்றின் பரவலும் அடங்கும். கடைசி நாட்களில் வரும் கள்ளப் போதனைகளைப் பற்றி 4:1-5-இல் பவுல் கொடுக்கும் எச்சரிக்கைகள் எபேசுவிலுள்ள பிரச்சினைகளுக்குப் பொருத்தமானவையாகக் கருதப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் இந்த விஷயங்களில் மக்களைத் திருத்தும்படி தீமோத்தேயுவுக்கு அறிவுறுத்தப்படுகிறது; அவை பெண்களிடையே, முக்கியமாக விதவைகளிடையே இருந்த பிரச்சினைகளோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன:

[1 தீமோத்தேயு 4:1-5; ஜெர்மன் எல்பர்ஃபெல்டர் மொழிபெயர்ப்பின்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டது] பிற்காலங்களில் சிலர் வஞ்சிக்கும் ஆவிகளுக்கும் பிசாசுகளின் போதனைகளுக்கும் செவிகொடுத்து விசுவாசத்தைவிட்டு விலகுவார்கள் என்று ஆவியானவர் வெளிப்படையாகச் சொல்கிறார். இது பொய் பேசுகிறவர்களின் மாயத்தால் உண்டாகும்; அவர்களுடைய சொந்த மனசாட்சி சூடுபோட்ட இரும்பால் சுடப்பட்டதுபோல் உணர்வற்றுப்போயிருக்கிறது; அவர்கள் திருமணம் செய்யக் கூடாது என்று தடைசெய்து, விசுவாசிகளும் சத்தியத்தை அறிந்தவர்களும் நன்றியோடு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி தேவன் சிருஷ்டித்த உணவுகளை விட்டு விலகியிருக்கும்படி கட்டளையிடுகிறார்கள். ஏனெனில் தேவன் சிருஷ்டித்தவை எல்லாம் நல்லவை; நன்றியோடு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் எதுவும் தள்ளத்தக்கதல்ல; ஏனெனில் அது தேவனுடைய வார்த்தையினாலும் ஜெபத்தினாலும் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறது.

எபேசுச் சூழலில் திரும்பத் திரும்ப வரும் கள்ளப் போதனையின் முக்கியக் கூறுகள்: பெண்கள் வேண்டுமென்றே வஞ்சிக்கப்படுதல், அந்த வஞ்சனையில் பிசாசின் செயல்பாடு பற்றிய குறிப்பு, திருமணத்துக்குத் தடை – இதில் திருமண-

மான பெண்களிடையே பிரம்மச்சரியத்தை ஊக்குவிப்பதும் அடங்கியிருக்கலாம். 2 தீமோத்தேயு 3:6-7-இல், அதே பிரச்சினைகளைப் பற்றியே பேசுகிறார் என்று நாம் எண்ணக்கூடிய அளவுக்கு ஒத்திருக்கும் கள்ளப் போதகர்கள் பற்றிய ஒரு விமர்சனத்தில், அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பெண்களைக் குறிவைத்து அவர்களை வஞ்சிக்கிறார்கள் என்ற உண்மையின் மேல் பவுல் கவனம் செலுத்துகிறார்: "வீடுகளுக்குள் நுழைந்து, பாவங்களால் பாரமடைந்து பலவித இச்சைகளால் இழுக்கப்பட்டு, எப்போதும் கற்றுக்கொண்டிருந்தும் சத்தியத்தை அறியும் அறிவுக்கு ஒருபோதும் வந்துசேர முடியாத பேதைப் பெண்களைச் சிறைப்பிடிக்கிறவர்கள் இவர்களுக்குள் இருக்கிறார்கள்." மேலும் 1 தீமோத்தேயு 5:13-15-இல் இளம் விதவைகளை விவரிக்கும்போது, அவர்களில் சிலர் "ஏற்கெனவே சாத்தானைப் பின்பற்ற விலகிப்போய்விட்டார்கள்" என்பதற்காகப் பவுல் அவர்களை விமர்சிக்கிறார். **பிரம்மச்சரியம் பற்றிய போதனை திருமணம் என்ற அமைப்பைப் பற்றியும், பிள்ளைப்பேற்றின் மதிப்பையும் ஆபத்தையும் பற்றியும் அவர்களுடைய பார்வையைப் பாதித்திருக்கலாம். மறுமணம் செய்யக் கூடாது என்ற சில விதவைகளின் எண்ணத்தோடு அது தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். பிரசவத்தின் பெரும் ஆபத்துகளால் ஏற்கெனவே அச்சமடைந்திருந்து, பாலுறவைத் தவிர்த்து அதன் மூலம் பிள்ளை பெற மறுப்பதால் வீழ்ச்சியின் விளைவுகளைத் திருப்ப முயன்ற பெண்களைக் கள்ளப் போதகர்களின் போதனைகள் கவர்ந்திருக்கலாம். திருமணத்தை நிராகரிப்பதன் மூலமோ, திருமணத்துக்குள் பிரம்மச்சரியமாக இருப்பதன் மூலமோ இது நடந்திருக்கலாம்.**

பிரம்மச்சரியத்தை ஊக்குவித்தது, உடையிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் வெளிப்படக்கூடிய "விடுதலை நாடும் போக்குகளை" வளர்த்திருக்கவும் கூடும். மற்றப் பிரச்சினைகளைப் போலல்லாமல், அடக்கமற்ற உடை பற்றிய கேள்வி 2:9-10-இலேயே கையாளப்படுகிறது. பெண்களுக்கு விரும்பத்தக்க அடக்கமான, தகுந்த உடையை, தவிர்க்கப்பட வேண்டிய அடக்கமற்ற பாணியோடு – விரிவான பின்னல் சிகையலங்காரம், பொன், முத்துகள், விலையுயர்ந்த ஆடைகள் அடங்கிய பாணியோடு – பவுல் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். 5:6-இல் எபேசுவிலுள்ள விதவைகளிடையே இருந்த ஒரு பிரச்சினையைப் பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அதை இப்படிப்பட்ட அடக்கமற்ற நடத்தை என்று விவரிக்கலாம்: "சுகபோகமாக வாழ முயலும் [σπαταλῶσα ζῶσα] விதவையோ உயிரோடிருக்கும்போதே செத்தவள்." பிலிப் டவுனர் (Philip Towner) சொல்வதுபோல, இது "2:9-இல் விவரிக்கப்படும் பெண்களைத் தெளிவாக நினைவூட்டுகிறது". அவர் சுருக்கமாகச் சொல்கிறார்: **"ஆகவே வச. 9-10-இல் உள்ள முழு அறிவுரைப் பகுதியும் (Paränese) செல்வச் செழிப்புள்ள கிறிஸ்தவ மனைவிகளின் ஒரு குழுவுக்கு விடுக்கப்பட்ட சவால்; வெளிப்புறக் காட்சிப்படுத்தலுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து, அடக்கம் பற்றிய பண்பாட்டு நெறிகளை நிராகரித்த புதிய ரோமப்**

பெண் என்ற எழுச்சிபெற்று வந்த போக்கு அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய கவர்ச்சியாக மாறியிருந்தது.” பெண்களின் இப்படிப்பட்ட அடக்கமற்ற நடத்தை கிரேக்க-ரோமப் பண்பாட்டில் மிகுந்த கவலைக்குரியதாக இருந்தது; அடக்கமற்ற அல்லது கவர்ச்சியான உடைக்கான தடை சில சமயங்களில் சட்டமாகவும் இயற்றப்பட்டது. கிரேக்க-ரோம மதிப்பீடுகளைப் பிரதிபலிக்கும் இதுபோன்ற விமர்சனங்களை 1 பேதுரு 3:1-7-இலும் காண்கிறோம்; ஆகவே அடக்கமற்ற உடை பற்றிய கவலை, ஜெபம் என்ற தலைப்போடு தொடர்பில்லாத ஒரு பிரச்சினையைப் பிரதிபலிக்கிறது. எபேசுவிலுள்ள விதவைகள் இப்படிப்பட்ட ஆடம்பரக் காட்சிப்படுத்தலில் ஈடுபட முடிந்திருக்கலாம் என்ற உண்மை, அவர்கள் விட்டுக்கொடுக்க விரும்பாத சுதந்திரம், செல்வம், கட்டுப்பாடு (தங்கள்மேல் மட்டுமல்ல, தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிள்ளைகள்மேலும்) ஆகியவற்றைச் சுட்டிக்காட்டலாம். **தவறான முறையில் பொதுவில் போதித்ததற்காகப் பெண்கள் தனியாகச் சுட்டிக்காட்டப்படவில்லை என்றாலும், செல்வாக்குள்ள விவரணைகளை (கட்டுக்கதைகளையும் வம்சவரலாறுகளையும்) திரும்பச் சொன்னதற்காகவும், வீடு வீடாக வீண்பேச்சையும் அவதூறையும் பரப்பியதற்காகவும் அவர்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் விமர்சிக்கப்படுகிறார்கள். பெண்கள் பெண்களோடு தொடர்புகொண்டு, கற்று, உறவாடும், பெருமளவில் பாலின அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டில் பெண்களிடையே இருந்த மிக உண்மையான ஒரு சமூக முறையை இது பிரதிபலிக்கிறது. செய்திகள் பரவுவதற்கும் சமூகத்தில் தகவல்தொடர்பு நடப்பதற்கும் பெண்களின் வலைப்பின்னல் ஒரு முதன்மை வழியாக இருந்தது. தீமோத்தேயு தீர்க்க வேண்டிய பிரச்சினைகளிடையே கட்டுக்கதைகளையும் வம்சவரலாறுகளையும் பரப்புவதற்கு ஒரு “கௌரவ இடம்” கிடைக்கிறது: கடிதத்தின் தொடக்கத்தில் 1:4-இல் அது கள்ளப் போதனையோடு சமமாக வைக்கப்படுகிறது.** தீமோத்தேயுவும் இந்தக் கதைகளால் பாதிக்கப்படுவான் என்று பவுல் அஞ்சுவதாகத் தெரிகிறது; ஏனெனில் 4:7-இல் “வயதான பெண்கள் [γραώδεις] கடத்திக்கொடுக்கும் தேவபக்தியற்ற கட்டுக்கதைகளை விட்டு விலகியிரு” என்று அவனை அறிவுறுத்துகிறார். **வரலாற்று ரீதியாக, வயதான பெண்களே பெரும்பாலும் பண்பாட்டின் கதைசொல்லிகள்; அடுப்பங்கரையிலும் உறங்கும் நேரத்திலும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படும் கட்டுக்கதைகள், விசித்திரக் கதைகள், மரபுகள் வழியாக அவர்கள் பண்பாட்டைத் தலைமுறையிலிருந்து தலைமுறைக்குக் கடத்துகிறார்கள்.** கரோலின் ஓசியக் (Carolyn Osiek), மார்கரெட் மெக்டொனால்ட் (Margaret MacDonald) ஆகியோர் குறிப்பிடுகிறார்கள்: “வாய்மொழிப் பண்பாடுகளில் கற்பித்தலின் பெரும்பகுதி கதைசொல்லல் மூலம் நடப்பதால், இந்த வட்டாரங்களில் சொல்லப்பட்ட போதனைக் கதைகள் கடைசியில் **தள்ளுபடி ஆகமங்களான** சுவிசேஷங்களாகவும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளாகவும்

பொதுப் பாரம்பரியத்துக்குள் நுழைந்தன என்று கருதப்பட்டிருக்கிறது." **ரிச்சர்ட் க்ரோகர், கேத்தரின் க்ரோகர் (Richard und Catherine Kroeger) போன்ற சில அறிஞர்கள், இந்தக் கதைகள் சிருஷ்டிப்பு, வீழ்ச்சி ஆகியவற்றின் வரலாற்றைத் திரும்பச் சொல்லி அதைத் திரிக்கும் குறிப்பாக யூதக் கட்டுக்கதைகளைக் குறிக்கின்றன (ஒப்பிடுக 1:7-11) என்று நம்பவைக்கும் விதத்தில் வாதிட்டிருக்கிறார்கள்.** சரியாக இதையே செய்யும் ஒரு ஞானவாத (gnostic) ஆவணம் நாக் ஹம்மாதியிலிருந்து (Nag Hammadi) (ஒருவேளை இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது) இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டால், பெண்களின் வாய்மொழிப் பண்பாட்டில் அதற்கு முன்னோடியான ஒரு கட்டுக்கதை இருந்திருக்கலாம்; வம்சவரலாறுகள் பற்றிய குறிப்பு நிச்சயமாக யூதச் செல்வாக்கை ஒலிக்கிறது. ஆனாலும், தேவபக்தியற்ற கதைகளும் மரபுகளும், எபேசுவின் புறஜாதிப் பண்பாட்டில் பொதிந்திருந்து, சமயக் கலப்பை (syncretism) உள்ளடக்கியிருந்த பாரம்பரிய உள்ளூர்க் கட்டுக்கதைகளும் மரபுகளும் தொடர்ந்ததைக் குறிக்கவும் கூடும். மேலும், வீடு வீடாக வீண்பேச்சையோ அவதூறையோ பரப்புவது விதவைகளின் ஒரு பிரச்சினையாகப் பவுலால் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது (5:13); பெண் உதவிக்காரர்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்ட ஒரே நடத்தை அவதூறுதான் (3:11). சுவாரஸ்யமாக, 3:11-இல் "அவதூறு செய்பவள்" என்பதற்கான சொல் διάβολος – பெண்களிடையே இருந்த ஒரு பிரச்சினைக்குரிய நடத்தையைப் பிசாசோடு மறைமுகமாக இணைக்கும் இன்னொரு இடம்.

9.2.2.3 சுருக்கம்

1 தீமோத்தேயுவின் நோக்கம், "சிலர் கள்ளப் போதனையைப் பரப்பாமலும், கட்டுக்கதைகளுக்கும் முடிவில்லாத வம்சவரலாறுகளுக்கும் செவிகொடுக்காமலும் இருக்கும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிடுவது" (1:3b-4). சில ஆண்கள் கள்ளப் போதனைகளைப் பரப்பினார்கள்; அந்தத் கள்ளப் போதனையின் விளைவுகள் ஆண்களிடையே வன்முறையும் சண்டையும், ஒருவேளை ஊழியத்தின் மூலம் பணம் சம்பாதிப்பதற்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதும். இந்தக் கள்ளப் போதகர்களில் சிலர் பெண்களைக் குறிவைத்து அவர்களை வஞ்சித்ததால் பிசாசுக்குரியவர்களாக அல்லது சாத்தானுக்குரியவர்களாக விவரிக்கப்படுகிறார்கள். திருமணத்தையும் பிள்ளைப்பேற்றையும் தவிர்க்க அவர்கள் பெண்களுக்குக் கற்பித்தார்கள்; உடையிலும் வாழ்க்கை முறையிலும் அடக்கமற்ற, ஆடம்பரமான நடத்தைக்கு அவர்களை ஊக்குவித்தார்கள் – இது ஆண்களின் பண ஆசைக்கு இணையானது – இது ஆரோக்கியம், செல்வம், செழிப்பு பற்றிய ஒரு சுவிசேஷத்தைப் போலவே பெரிதும் ஒலிக்கிறது. பெண்கள் பிரச்சினைக்குரிய விவரணைகளின் மூலமாகவும் இருந்தார்கள்; அவற்றில் கட்டுக்கதை-

களும் வம்சவரலாறுகளும், வீண்பேச்சும் அவதூறும் அடங்கும்; இவை எல்-லாம் வீட்டுக்குள் தொடர்ந்து, வீடு வீடாகப் பரவின – இப்படிப் பெண்களே "பிசாசுகளாக" (διάβολοι, அவதூறு செய்பவர்களாக) ஆனார்கள்.

9.3 கள்ளப் போதனைக்கு மாற்று மருந்துகள் (2:1-15)

கள்ளப் போதனையின் தன்மையையும், கட்டுக்கதைகளும் வம்சவரலாறுக-ளும் பரவியதையும் கருத்தில் கொண்டால், தீமோத்தேயு எதிர்த்துப் போராடும் பிரச்சினைகளுக்கு 2:1-15-இல் உள்ள மூன்று பகுதிகள் மாற்று மருந்துகளைக் கொடுக்கின்றன என்று காணலாம். ஆண்கள் ஜெபிக்கும்படி அறிவுறுத்தப்படு-கிறார்கள்; பெண்கள் அடக்கமாகவும் ஒழுக்கமாகவும் உடுத்திக்கொள்ளும்படி அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்; பெண்கள் வீட்டில் ஆவிக்குரிய கல்வியில் ஈடுபட வேண்டும்.

9.3.1 ஆண்களிடையே உள்ள கள்ளப் போதனைக்கு எதிரான மாற்று மருந்து (2:1-8)

ஆட்சியாளர்களுக்காகவும் அதிகாரிகளுக்காகவும் உட்பட எல்லாருக்காகவும் ஜெபிக்கும்படி பவுல் விசுவாசிகளை அறிவுறுத்தியபோது, 2:3-7-இன்படி அதன் இலக்கு, எல்லா மனிதரும் இரட்சிக்கப்பட்டுச் சத்தியத்தை அறியும் அறிவுக்கு வருவதே; இதுவே தேவனுடைய சித்தமும் பவுலின் சுவிசேஷமும். அடிப்படை-யில், பவுலின் ஊழியத்துக்காக ஜெபிக்கும்படி ஒவ்வொருவரும் அறிவுறுத்தப்ப-டுகிறார்கள்; இதனால் ஜெபம் பவுலுக்கு எதிரான எதிர்ப்பை எதிர்கொள்கிறது. எல்லாருக்காகவும் ஜெபிப்பதன் விளைவு "நாம் எல்லாத் தேவபக்தியோடும் கண்ணியத்தோடும் அமைதியான, சமாதானமான வாழ்க்கை நடத்துவதற்கா-கவே" என்று 2:2b-இல் பவுல் எழுதுகிறார். எபேசுவிலுள்ள ஆண்கள், பெண்க-ளின் நடத்தையில் தீமோத்தேயு எதிர்கொண்டதற்கு நேர் எதிரானது இந்த வி-ளைவு. பிறகு 2:8-இல், டவுனர் கவனிப்பதுபோல, "பவுல் கூடுகையைப் பாலின அடிப்படையில் பிரித்துக் கையாளுகிறார். ஒரு குடும்ப ஒழுங்கு அட்டவணை-யைப் பின்பற்றி, அவர் முதலில் ஆண்களை [கணவர்களை] நோக்கித் திரும்பி, அவர்களிடம் அதிகாரத்தோடு பேசுகிறார்." ஆண்கள் கோபமும் வாக்குவாத-மும் இல்லாமல் பரிசுத்தமான கைகளை உயர்த்த வேண்டும். ஆகவே கள்ளப் போதனைக்கு எதிராகப் பவுல் கொடுக்கும் முதல் மாற்று மருந்து ஜெபம்; அது கோபம், வாக்குவாதம் தொடர்பான ஆண்களின் பிரச்சினைகளைக் கையாளுகிறது.

9.3.2 பெண்களுக்குத் தகுந்த உடை என்ற மாற்று மருந்து (2:9-10)

"எல்லாத் தேவபக்தியோடும் கண்ணியத்தோடும் அமைதியான, சமாதான-மான வாழ்க்கை" (1 தீமோத்தேயு 2:2) என்ற இலக்கை அடைவதற்காக, சுக-

போக வாழ்க்கை நடத்தும் முயற்சிக்கு மாற்று மருந்தாக, அடக்கமான, ஒழுக்கமான உடை அணியும்படி பெண்கள் அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். 2:9-இல் உள்ள "அப்படியே" (ὡσαύτως) என்பது பெண்களுக்கான அறிவுரைகள் ஆண்களுக்கான அறிவுரைகளுக்கு இணையானவை என்று குறிக்கிறது; 2:8-இல் ஆண்களுக்கான அறிவுரைகளில் உள்ள "நான் விரும்புகிறேன்" (βούλομαι) என்ற முடிவுற்ற வினைச்சொல்லையும் 2:9 பகிர்ந்துகொள்கிறது. ஆனால் உடை பற்றிய அறிவுரைகள் பெண்களின் ஜெபத்துக்கான நிபந்தனைகள் அல்ல (அவை உடையை ஜெபத்தோடு இணைப்பதில்லை); மாறாகப் பெண்களின் நடத்தையின் ஒரு பகுதிக்கு எதிரான ஓர் இணையான மாற்று மருந்து. அவை தனித்து நிற்கின்றன; எபேசு சபையிலுள்ள பெண்களைப் பற்றிய ஒரு கவலையைக் கையாளுகின்றன; அந்தக் கவலை முதலாம் நூற்றாண்டு கிரேக்க-ரோம உலகின் ஒரு பண்பாட்டு மதிப்பீட்டைப் பிரதிபலிக்கிறது. இங்கே சுகபோக வாழ்க்கை விரிவான பின்னல் சிகையலங்காரம், பொன், முத்துகள், விலையுயர்ந்த ஆடைகள் அணிவதால் அடையாளம் காணப்படுகிறது. அறிவுரைகள் தகுந்த உடையை விவரிப்பதோடு தொடங்கி (2:9), பின்பு ஒரு நிரப்பு மாற்று மருந்துக்குச் செல்கின்றன: நற்கிரியைகளால் தங்களைக் கவர்ச்சியானவர்களாக்கும்படி பெண்களை ஊக்குவித்தல் (2:10).

9.3.3 பெண்களிடையே உள்ள கள்ளப் போதனையைத் திருத்துவதற்கான அறிவுரைகள் (2:11-15)

மிகுந்த அழுத்தமும் அதிக விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பகுதியின் மையம், பெண்கள் தங்கள் வீடுகளில் கள்ளப் போதனையால் வஞ்சிக்கப்படுவதற்கும், பெண்களிடையே வீடு வீடாகக் கட்டுக்கதைகளும் வம்சவரலாறுகளும் பரவுவதற்கும் எதிரான மாற்று மருந்து. **வீட்டில் ஆவிக்குரிய கல்வி பெறும்படி பவுல் பெண்களை அறிவுறுத்துகிறார்: "ஒரு பெண் [ஆரோக்கியமான போதனையை வீட்டில்] எல்லா அமைதியோடும் முழுக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளட்டும்" (2:11). பன்மையிலிருந்து (பெண்கள்) ஒருமைக்கு (பெண்) மாறுவது, இது வீட்டுச் சூழலைச் சேர்ந்தது என்று காட்டுகிறது; ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனிப்பட்ட போதனையைப் பெற வேண்டும். அவளுடைய ஆவிக்குரிய பயிற்சி அல்லது கல்வி பற்றிய குறிப்பும் ஒரு வீட்டுச் சூழலையே சுட்டுகிறது; ஆதியாகமம் 2-இல் திருமணம் நிறுவப்பட்டதைப் பற்றிய குறிப்பும், ஒரு பிள்ளை பிறப்பதைப் பற்றிய குறிப்பும் இதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. ஒவ்வொரு கணவனும் தன் மனைவியின் ஆவிக்குரிய பயிற்சிக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்ற பவுலின் எதிர்பார்ப்பு தீமோத்தேயுவுக்குத் தெரிந்திருக்கவே மிக அதிக வாய்ப்பு உண்டு.** இந்தப் பகுதி 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-இல் உள்ள அறிவுரைகளோடு

தெளிவான இணைகளைக் கொண்டிருப்பதால், பவுலின் பாரம்பரியத்தோடு அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொடர்பு இருக்கிறது:

“பெண்கள் கூடுகைகளில் பேசாமல் இருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை; நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடி அவர்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் எதையாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், வீட்டில் தங்கள் சொந்தக் கணவர்களிடம் கேட்கட்டும்; ஏனெனில் ஒரு பெண் கூடுகையில் பேசுவது வெட்கக்கேடானது.”

[1 தீமோத்தேயு 2:11-12] ஒரு பெண் [சரியான போதனையை வீட்டில்] அமைதியோடும் எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ளட்டும். ஆனால் ஒரு பெண் போதிப்பதையோ தன் கணவனை ஆளுவதையோ நான் அனுமதிக்கிறதில்லை; அவள் அமைதியாயிருக்க வேண்டும்.

இணைகள் இவை: (1) அமைதியாயிருத்தல்/மௌனம் பற்றிய அறிவுரை (σιγάτωσαν, ἡσυχίᾳ); (2) பேசுவதற்கு/போதிப்பதற்கு ஒரு தடை (λαλεῖν, διδάσκειν); (3) கீழ்ப்படிதல் அல்லது தன்னடக்கம் பற்றிய மொழி (ὑποτασσέσθωσαν, ἐν πάσῃ ὑποταγῇ); (4) நிலவிய பிரச்சினைக்கு எதிர் நடவடிக்கையாக வீட்டில் கற்றுக்கொள்ளுதல் (μαθεῖν, μανθανέτω). μανθάνω (“கற்றுக்கொள்ளுதல்”) என்ற வினைச்சொல் திரும்ப வருவதே மிகத் தெளிவான இணை; இரு பகுதிகளுக்கும் இடையிலான மற்ற ஒற்றுமைகளுக்கு அதுவே திறவுகோல். இரு பகுதிகளிலும் கணவர்களுக்கும் மனைவிகளுக்கும் இடையே எதிர்பார்க்கப்பட்ட பண்பாட்டு நடத்தையின் ஒரு கூறு அடங்கியிருக்கிறது. **ஒரு பெண்ணின் கல்வி வழக்கமாக வீட்டில், அவள் செயல்பட்ட வீட்டுச் சூழலில் நடந்தது. கணவன் வீட்டில் மனைவிக்கு ஆவிக்குரிய பயிற்சி கொடுப்பதைப் பவுலின் நடைமுறை ஊக்குவித்தது என்று இரு பகுதிகளும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன, முக்கியமாகப் போதனையோ திருத்தமோ தேவைப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில். கொரிந்துவில் பெண்கள் சபைக் கூடுகையில் இடையூறாகப் பேசினார்கள். அவர்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்ததாலோ போதனை புரியாததாலோ அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்ற சாத்தியத்தைப் பவுல் கருத்தில் கொள்கிறார். பிரச்சினைக்கு அவருடைய தீர்வு: ஒவ்வொரு கணவனும் வீட்டில் தன் மனைவியின் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லும் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். ஆகவே பொதுவாகக் கணவர்களுக்கும் மனைவிகளுக்கும் இடையே இறையியல், வேதாகமப் புரிதலில் கணிசமான இடைவெளி இருந்தது என்று 1 தீமோத்தேயு 2-உம் 1 கொரிந்தியர் 14-உம் சுட்டிக்காட்டுகின்றன; பொது/சபைப் போதனையின்போதும் புத்திமதியின்போதும் தகுந்த சமூக நடத்தை பற்றிய புரிதல் குறைந்தபட்சம் சில பெண்களுக்கு இல்லை என்றும் 1 கொரிந்தியர் 14 காட்டுகிறது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான கல்வி நிலையிலும் கல்வி நடைமுறையிலும் இருந்த வேறு-**

பாடுகளை இது பிரதிபலிக்கிறது; பெண்கள் வீட்டில் கற்பிக்கப்பட்டார்கள்; ஆகவே வகுப்பறைச் சூழலுக்குப் பழக்கப்படுத்தப்படவில்லை. முதலாம் நூற்றாண்டு கிரேக்க-ரோம உலகில் குடும்ப ஒழுங்கு அட்டவணைகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாரம்பரியப் பாலினப் பங்குகளோடும் இது ஒத்துப்போகிறது.

ஆகவே கீழ்ப்படிதல், கற்றல் பற்றிய மொழி, வீட்டு ஒழுங்கு (குடும்ப ஒழுங்கு அட்டவணைகள்) என்ற பெரிய சூழலுக்கும், பவுலின் சபைகளின் சூழ்நிலைக்கும் பொருந்துகிறது: போதனை தேவை என்று தெளிவாகத் தெரிந்த பெண்கள் வீட்டில் "கற்பவர்களின் நடத்தையையும் மனப்பான்மையையும்" கொண்டிருக்க வேண்டும். முதலாம் நூற்றாண்டில் சிறுவர்களின் கல்வியில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கும், அதுபோலவே சிறுமிகள், பெண்களின் வீட்டுக் கல்வியில் எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கும் இந்த மனப்பான்மை ஒத்திருந்தது. 1 தீமோத்தேயு 2:12-இன்படி, ஒரு மனைவி பங்குகளைத் தலைகீழாக்கி, வீட்டில் தன் கணவனுக்குத் தீர்மானிக்கும் ஆவிக்குரிய தலைவியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் ஆவதைப் பவுல் அனுமதிப்பதில்லை (அல்லது இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் அனுமதிப்பதில்லை): "ஒரு மனைவி தன் கணவனுக்குப் போதிப்பதையோ அவனைக் கட்டுப்படுத்துவதையோ நான் அனுமதிப்பதில்லை. மாறாக அவள் அமைதியாகக் கேட்பவளாக இருக்க வேண்டும்". 2:11 வீட்டுச் சூழலைப் பற்றியும் ஓர் ஆசிரியர்-மாணவர் உறவைப் பற்றியும் பேசுவதால், 2:12-இல் உள்ள போதிப்பதற்கான தடையும் அதே வீட்டுச் சூழலில்தான் இருக்கிறது. இலக்கண ரீதியாகப் பார்த்தால், வீட்டில் போதிக்கும் பொறுப்பில் பங்குமாற்றத்தைப் பவுல் அனுமதிக்காத ஒரு பொது நடைமுறையாக இதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்; அல்லது எபேசுவில் பெண்களோடு இருந்த பிரச்சினைகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். போதிப்பதற்கான தடை அழுத்தமாக முதலிடத்தில் நிற்கிறது; பிறகு, ஒரு பெண் தன் கணவனைக் "கட்டுப்படுத்துவதற்கோ", "ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்கோ", "அவன் விருப்பத்துக்கு மாறாக அவனை வற்புறுத்துவதற்கோ" உள்ள தடையைப் பவுல் சேர்க்கிறார். ஒருவேளை போதித்தலில் பங்குமாற்றம் பற்றிய கவலை, மனைவி தன் கணவனைத் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கும் முழுமையான பங்குமாற்றம் பற்றிய பொதுவான ஒரு கவலையோடு தொடர்புடையதாக இருக்கலாம். இது கள்ளப் போதனையாலும் விடுதலை பெற்ற பெண்களாலும் விளைந்த ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கலாம்; அல்லது செல்வச் செழிப்புள்ள பெண்களோடு நேரடியாகத் தொடர்புடைய ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கலாம்; சபையிலும் விதவைகளிடையிலும் செல்வம் தெளிவாகவே ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. விதவைகளும் மனைவிகளும் பரம்பரைச் சொத்தால் செல்வந்தர்களாக இருந்தால், அந்தப் பங்குமாற்றம் உண்மையில் நடந்திருக்கலாம்; உண்மையில், மனைவி தனக்கு அதிகாரம் கொடுத்த பரம்பரைச் சொத்தின் காரணமாக வீட்டை

ஆண்ட இப்படிப்பட்ட ஒரு விதிவிலக்கான நிலையை அரிஸ்டாட்டில் (Aristoteles) விவரித்தார்: "ஆனால் சில சமயங்களில் பெண்கள் வாரிசுகளாக இருப்பதால் ஆளுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய ஆட்சி நற்பண்புக்கு ஏற்ப அல்ல, சிறு-குழு ஆட்சியில் (oligarchy) இருப்பதுபோலச் செல்வத்தையும் அதிகாரத்தையும் சார்ந்தது." **ஆனால் இது நிச்சயமாகப் பண்பாட்டு இலட்சியம் அல்ல; அது கணவர்களையும் சபையையும் பொதுமக்கள் முன் அவமானப்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தது.**

வீட்டில் பங்குமாற்றத்துக்குப் பவுல் விதிக்கும் தடை ஒருவேளை மூன்று அக்கறைகளைப் பிரதிபலிக்கிறது. **முதலாவது**, கணவர்கள் வீட்டில் தங்கள் மனைவிகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துவதன் மூலம் பவுல் குறிப்பாக எதிர்த்துப் போராட முயலும் கட்டுக்கதைகளுக்கும் வம்சவரலாறுகளுக்கும் பெண்களே மூலம். கட்டுக்கதைகளும் வம்சவரலாறுகளும் பொதுவான கவர்ச்சியைக் கொண்டிருந்து, சபையில் பெண்களுக்கு ஓரளவு நம்பகத்தன்மையைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்; உண்மையில், அவற்றை விட்டு விலகியிருக்கும்படி பவுல் தீமோத்தேயுவையும்கூட எச்சரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. **இரண்டாவது**, சபையில் பெண்கள் ஆண்களின் பங்கையும் நடத்தையையும் ஏற்றுக்கொண்டால் உண்டாகும் களங்கத்தையும் எதிர்மறையான பண்பாட்டு மதிப்பீட்டையும் தவிர்க்கப் பவுல் விரும்புகிறார்; பெண்களின் தகாத நடத்தை என்று கருதப்பட்டதைக் கொண்டு ஒரு மதத்தைத் தாக்குவது வழக்கமாக இருந்தது. **மூன்றாவது**, திருமணம், சபைத் தலைமைத்துவம், அதிகாரம் பற்றிய பவுலின் மாதிரி பண்பாட்டுக்கு எதிரானதாக இருந்தது. **ஒருவர் மற்றவர்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துவதோ, தவறான முறையில் அவர்மேல் அதிகாரமும் கட்டுப்பாடும் செலுத்துவதோ அவருடைய மாதிரியின் அடையாளம் அல்ல; வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளை** αὐθεντεῖν **(ஆதிக்கம் செலுத்துவதையும்) அவர் விரும்பமாட்டார்.** ஆனாலும் இன்னொரு கருத்தும் இருக்கக்கூடும். **ஒரு பெண்கள் குழு தங்கள் கணவர்களுக்குப் பாலுறவை மறுக்க ஒருதலைப்பட்சமாகத் தீர்மானித்தால், அந்தப் பண்பாட்டின் பார்வையில் ஒரு மனைவி செய்யக்கூடிய மிக மோசமான குற்றங்களில் ஒன்றாக அது இருக்கும். அதுவே** αὐθεντέω **என்பதன் பொருள் எல்லைக்குள் பொருந்தும்; திருமணத்துக்கு வெளியே பாலுறவு ஆணுக்குத் தடைசெய்யப்பட்டிருந்த கிறிஸ்தவ சமூகத்தின் சூழலில் அது குறிப்பாகக் கண்டிக்கத்தக்கதாக இருக்கும். இந்த நடைமுறைக்கு எந்த நியாயத்தையும் பவுல் பொறுத்துக்கொள்ளமாட்டார்.**

1 தீமோத்தேயு 2:13-14-இல் ஆதியாகமம் 2-3 பற்றிய குறிப்புகள், பெண்களின் ஆவிக்குரிய பயிற்சிக்கான தேவையாலும், கள்ளப் போதகர்கள் பெண்களை வஞ்சித்ததாலும் சட்டமிடப்பட்டிருக்கின்றன; அந்தப் போதகர்கள் சாத்தானுக்-

குரியவர்களாக விவரிக்கப்படுகிறார்கள் (5:15). 2:13-14-இல் பவுல் எழுதுகிறார்: "முதலில் ஆதாம் உருவாக்கப்பட்டான், பிறகு ஏவாள். ஆதாம் வஞ்சிக்கப்பட-வில்லை; அவன் மனைவியோ முற்றிலும் வஞ்சிக்கப்பட்டதால் எல்லையை மீ-றியவள் ஆனாள்." **சூழலைக் கருத்தில் கொண்டால், பவுல் சிருஷ்டிப்போ-டும் வீழ்ச்சியோடும் முன்னடையாள இணைகளைக் காட்டுகிறார் என்பது சாத்தியம். நேர்மறையாகப் பார்த்தால், மாற்று மருந்து – கணவன் மனை-விக்குக் கொடுக்கும் ஆவிக்குரிய கல்வி – சிருஷ்டிப்பில் ஆதாமும் ஏவா-ளும் உருவாக்கப்பட்டதற்கு, குறைந்தபட்சம் வரிசையில், ஒத்திருக்கிறது.** எதிர்மறையாகப் பார்த்தால், பிசாசுக்குரிய/சாத்தானுக்குரிய கள்ளப் போத-கர்கள் பெண்களை வஞ்சித்தது, சர்ப்பம் ஏவாளை வஞ்சித்ததற்கு ஒத்திருக்கி-றது. **மறுபுறம், இது கட்டுக்கதைகளின் உள்ளடக்கத்துக்கு ஒரு சுருக்கமான திருத்தம் என்றும் வாதிடலாம்.** மூன்றாவது சாத்தியம்: பெண்களிடையே பி-ரச்சினைகளை உண்டாக்கும் முக்கிய விவாதப் பொருளுக்கான – பிள்ளைப்-பேற்றின் மேல் வீழ்ச்சியின் விளைவுகளுக்கான – பொருத்தமான வேதாகமப் பின்னணியைப் பவுல் தருகிறார்.

1 தீமோத்தேயு 2:13-14-இன் செயல்பாடு எதுவாக இருந்தாலும், ஆதியாகமம் 2-3-இன் சுருக்கத்தோடு பவுல் கொண்டுவரும் விவரணைச் சட்டகத்தின் வெளிச்-சத்தில் 1 தீமோத்தேயு 2:15-இல் உள்ள பிள்ளைப்பேறு பற்றிய குறிப்பை நாம் வாசிக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு வீழ்ச்சியின் விளைவுகள் ஆதியாகமம் 3:16-இல் சொல்லப்படுகின்றன: "[தேவன்] ஸ்திரீயை நோக்கி: நீ கர்ப்பவதியாயிருக்-கும்போது உன் வேதனையை மிகவும் பெருகப்பண்ணுவேன்; வேதனையோடே பிள்ளை பெறுவாய்; உன் ஆசை உன் புருஷனைப் பற்றியிருக்கும், அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான் என்றார்". **முதல் வாசகர்கள் பிள்ளைப்பேறு பற்றிய பவுலின் குறிப்பை, பெண்கள் எப்படி இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது தேவன் அவர்களுக்கு எந்தப் பங்கை நியமித்திருக்கிறார் என்பது பற்றிய கூற்றாக அல்ல, சிருஷ்டிப்பு, வீழ்ச்சி பற்றிய விவரணையின் தொடர்ச்சியாகவே புரிந்துகொண்டார்கள். பிள்ளைப்பேற்றைச் சுற்றி-யுள்ள கருப்பொருள்கள் எபேசுவிலுள்ள பிரச்சினைகளுக்குச் சிறப்புப் பொருத்தம் உடையவை.** பிள்ளைப்பேறுகள் அதிகரித்தல், பெண்களுக்குப் பி-ரசவ வேதனை அதிகரித்தல், கணவன் மனைவியை ஆளுதல் ஆகியவை இவற்றில் அடங்கும். திருமணத்தைத் தடைசெய்து பிள்ளைப்பேற்றிலிருந்து வி-லக்கிய கள்ளப் போதனை, வீழ்ச்சியைத் திருப்புவதற்கான ஒரு முயற்சியாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அது சபையிலுள்ள பெண்களைக் கவர்ந்திருக்கும்; ஏனெனில் பண்டைய உலகில் ஒவ்வொரு கர்ப்பமும் உயிருக்கு ஆபத்தானது; கர்ப்பத்திலும் பிரசவத்திலும் ஏற்படும் சிக்கல்களே பெண்களின் மரணத்துக்கு மிகப் பொதுவான காரணம். பண்டைய பெண்களின் மதத்தின் ஒரு பொதுக் கூறு, பிரசவ காலத்தில் உதவிக்கும் பாதுகாப்புக்குமாக மந்திரம், பலிகள், ஜெ-

பங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவது; ஒருவேளை தேவையான பாதுகாப்-பைத் கள்ளப் போதனையின் மூலம் அல்லது அதற்குள் கண்டடைவதாகப் பெண்கள் உணர்ந்திருக்கலாம். பரவலான மந்திர நடைமுறையும் ஆர்ட்டெ-மிஸ் (Artemis) வழிபாடும் எபேசுவிலுள்ள ஆதிச் சபைக்கு ஒரு முக்கியப் பின்-னணி என்று அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் பற்றிய ஆய்வுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்-படுகிறது; முக்கியமாக, எபேசு விசுவாசிகள் மந்திரச் சுருள்களை எரித்ததைப் பற்றியும் (அப்போஸ்தலர் 19:18-19) வெள்ளித்தட்டார்களின் கலகத்தைப் பற்றி-யும் (19:23-40) லூக்கா தரும் விவரங்களால். சுருள்களை எரித்தது உள்ளூர் மந்தி-ரத்துக்கும் ஆதிக் கிறிஸ்தவத்துக்கும் இடையிலான எல்லாச் சமயக் கலப்பை-யும் இறுதியாக முடித்துவைத்தது என்று முடிவுசெய்வதற்குப் பதிலாக, சா-தாரண மக்களிடையே மந்திரம் எவ்வளவு பரவலாக இருந்தது என்பதற்கும், சில விசுவாசிகள் கிறிஸ்தவத்துக்கு மனந்திரும்பிய பிறகும் அதைத் தொ-டர்ந்து கடைப்பிடித்தார்கள் என்பதற்குமான சான்றாக அதைப் பார்க்க வேண்-டும். மந்திரம் முக்கியமாகப் பெண்களிடையே ஒரு பிரச்சினையாகத் தொ-டர்ந்தது என்று நாம் நிச்சயமாக எண்ணலாம். பிரசவத்திலும் மகப்பேற்று உத-வியிலும் அவர்கள் பழக்கமான உள்ளூர் "வீட்டு வைத்தியங்களை" தொடர்ந்து விரும்பி நாடினார்கள் – புறஜாதி நடைமுறையில் அது இயற்கை மருத்துவமும் மந்திரமும் பிரிக்க முடியாதபடி கலந்த ஒன்று.

இன்னும் முக்கியமான உண்மை என்னவென்றால், எபேசுவின் காவல் தெய்வமான ஆர்ட்டெமிஸ் பிரசவத்தின் தெய்வமாக இருந்தாள்; பொது ஆரோக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய ஊற்றாகக் கருதப்பட்டாள். எபேசு மக்க-ளுக்கும் ஆர்ட்டெமிஸ் வழிபாட்டுக்கும் இடையே ஒரு சிறப்புப் பிணைப்பு இருந்தது; பால் ட்ரெபில்கோ (Paul Trebilco) சொல்வதுபோல, அந்த வழிபாட்டின் தொடர்ந்த உயிர்த்துடிப்புக்குக் கிறிஸ்துவுக்குப் பின் 104-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்த சலூட்டாரிஸ் கல்வெட்டு (Salutaris-Inschrift) சாட்சி கூறுகிறது; முப்பத்-தொரு உருவங்கள் – அவற்றில் ஒன்பது ஆர்ட்டெமிஸுடையவை – எடுத்துச் செல்லப்பட்ட ஒரு விரிவான ஊர்வலத்தை அது விவரிக்கிறது; இது இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒருமுறை நடந்த, நகரத்தின் ஒரு முக்கிய நிகழ்வு. அந்தத் தெய்-வத்தின் பிறப்பு, "சிக்கலான, மாறிக்கொண்டிருந்த ரோம உலகில் எபேசு மக்க-ளின் சமூக, வரலாற்று அடையாள உணர்வுக்கு" பங்களித்தது என்று கை மெக்-லீன் ரோஜர்ஸ் (Guy MacLean Rogers) குறிப்பிடுகிறார். இரண்டு வாரத்துக்கு ஒரு-முறை நடந்த ஊர்வலங்கள், "மனிதர்களால் உண்டாகும் எல்லா ஆபத்துகளா-லும் தீண்டப்படாத ஒரு 'பரிசுத்த' யதார்த்தத்தில் எபேசியரின் சமூக, வரலாற்று அடையாளம் எப்படி அடிப்படை கொண்டிருந்தது என்ற புரிதலை வளர்த்துக்-கொள்ள, எபேசுவில் ஆர்ட்டெமிஸ் தெய்வத்தின் பிறப்பை ... நோக்கிப் பார்க்க" மக்களுக்குக் கற்பித்தன என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். ஸ்ட்ராபோ (Strabo) எழுதினார்: "மனிதர்களை ἀρτεμέας ஆக்குகிறாள் என்ற உண்மையிலிருந்தே

ஆர்ட்டெமிஸ் தன் பெயரைப் பெறுகிறாள்"; அதன் பொருள் "பாதுகாப்பான, ஆரோக்கியமான"; அல்லது ஆர்ட்டெமிடோரஸ் (Artemidorus) சொல்வதுபோல, ὑγιές (ஆரோக்கியமான). மேலும், ஆர்ட்டெமிஸின் பட்டப்பெயர்களில் ஒன்று Σώτειρα (இரட்சிப்பவள்); அகில்லெஸ் டாட்டியஸ் (Achilles Tatius) எழுதுகிறார்: "ஆனால் மகா தெய்வமான ஆர்ட்டெமிஸ் அவர்கள் இருவரையும் காப்பாற்றினாள்"; சாதாரண கிரேக்க மொழியில் σώζω (இரட்சித்தல்/காப்பாற்றுதல்) என்ற சொல்லால் ஆர்ட்டெமிஸின் உதவி, குணமாக்குதல், பாதுகாப்பு ஆகியவை – பிரசவம் போன்ற வாழ்க்கைப் பகுதிகளிலும் – இயல்பாகவே விவரிக்கப்பட்டன என்பதை இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அப்போஸ்தலர் 19:23-27 பவுலை ஆர்ட்டெமிஸின் நேரடிப் போட்டியாளராக, அந்த வழிபாட்டைக் குறிவைத்து, மக்களை ஆர்ட்டெமிஸ் வழிபாட்டிலிருந்து வேண்டுமென்றே திருப்பி விலக்கிக்கொண்டுபோகிறவராகச் சித்தரிப்பதில் வியப்பில்லை.

இந்தப் பகுதியின் கடைசிக் கூற்றை (1 தீமோத்தேயு 2:15) வாசிப்பதற்கான ஒரு வழி இதுதான்: பிரசவம் பெண்களுக்கு உண்டாக்கும் உண்மையான ஆபத்தை (தாய் இறப்பை) பவுல் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறார். பிரசவத்தின்போது தேவன் பெண்ணைப் பாதுகாப்பார் என்று அவரை நம்பும்படி கணவனையும் மனைவியையும் அவர் ஊக்குவிக்கிறார். அன்போடும் பரிசுத்தத்தோடும் தன்னடக்கத்தோடும் ஒருவரையொருவர் நடத்த வேண்டும் என்று இருவருக்கும் கொடுக்கும் கட்டளையில் அவர் ஒரு நடைமுறை உதவியையும் தருகிறார்: "ஆனால் அவர்கள் இருவரும் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் தன்னடக்கத்தோடு நிலைத்திருந்தால், பெண் பிரசவத்தின் வழியாகப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டுசெல்லப்படுவாள்". [வெஸ்ட்ஃபாலின் புத்தகத்தின்] அதிகாரம் 4-இல் குறிப்பிட்டதுபோல: 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-க்கு ஒரு வீட்டுச் சூழல் இருந்தால், "அவர்கள் ... நிலைத்திருந்தால்" என்பதில் உள்ள "அவர்கள்" பெரும்பாலும் கணவனையும் மனைவியையுமே குறிக்கிறது. மனைவிக்கு வீட்டில் கொடுக்கப்படும் போதனை பற்றிப் பேசும் 2:11-இலேயே இருவரும் கவனத்தில் இருக்கிறார்கள்; 2:12-இல் அவர்கள் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்; 2:13-14-இல் ஆதாமும் ஏவாளும் முன்னடையாளமாக அவர்களைக் குறிக்கிறார்கள். தாய் இறப்பு பற்றிய ஆய்வுகளின்படி, வீழ்ச்சியின் விளைவுகளை மேற்கொள்வதில் கணவனுக்கு ஒரு தீர்க்கமான பங்கு உண்டு. பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையைத் தீர்மானிப்பதிலும் பிரசவத்தின்போது பராமரிப்பிலும் கணவர்கள் தங்கள் மனைவிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளாவிட்டால், அது நேரடியாக இறப்புக்குப் பங்களிக்கிறது. உயிருக்கு ஆபத்தாகவும் இருக்கக்கூடிய அடிக்கடி வரும் கர்ப்பங்களைத் தடுப்பதற்குத் தன்னடக்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பது நிச்சயமாகத் தீர்க்கமானது.

1 தீமோத்தேயு 2-ஐ விளக்க அணுகும்போது, நம் ஒவ்வொருவரும் முடிவைத் தீர்மானிக்கும் விளக்கவுரைத் தீர்மானங்களை எடுக்கிறோம். இது ஒரு தனிப்பட்ட கடிதம் என்பதால், வெளிப்படையாக எழுதப்படாத பலவற்றை வாசகர் பிரதியிலிருந்து ஊகிக்க வேண்டும். நிருபத்தின் சூழலுக்கான சிறந்த குறிப்பைப் பிரதியே தருகிறது. கள்ளப் போதனைகளைத் திருத்துவதே ஒருவேளை முழு நிருபத்தின் இலக்கு (1 தீமோத்தேயு 1:3-4). 4-6 அதிகாரங்களில் விவரிக்கப்படும் கள்ளப் போதனை பற்றிய பிரச்சினைகளும் அதோடு தொடர்புடைய கேள்விகளும், 2:1-15-இல் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் அறிவுரைகளோடு நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன; ஆகவே விவாதிக்கப்படும் பகுதியை "கள்ளப் போதனைக்கு மாற்று மருந்து" என்று புரிந்துகொள்ளலாம். ஆண்களைப் பொறுத்தவரை பவுலின் முதன்மை அக்கறை கோபமும் வாக்குவாதமும்; நிருபத்தின் இரண்டாம் பாதியில் அவர் இவற்றை விரிவாகக் கையாளுகிறார்; சர்ச்சைகளுக்கும் சண்டைகளுக்குமான இந்த நாட்டத்தை வாராந்திர ஆராதனைக்குள் மட்டும் அடக்கிவிட முடியாது. 2:9-15-இல் பெண்களை நோக்கிப் பேசும் விவாதத்துக்குரிய பகுதியும் ஓர் ஆராதனையின் சட்டகத்துக்குள் பொருந்தவில்லை. அதை ஒருவகை வீட்டு ஒழுங்காக (குடும்ப ஒழுங்கு அட்டவணையாக) புரிந்துகொள்வதே சிறந்தது; வீட்டுக்குள் நுழைந்துவிட்ட கள்ளப் போதனைகளை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கணவன் திருத்த வேண்டும்; தன் மனைவியின் ஆவிக்குரிய பயிற்சிக்குப் பொறுப்பேற்க அவனே மிகத் தகுதியான நிலையில் இருந்தான். பெண்கள் சபையில் தலைவர்களாகப் பங்கெடுப்பதைத் தடைசெய்வதற்குப் பதிலாக, எபேசுவிலுள்ள விசுவாசிகளை முதிர்ந்த, ஆரோக்கியமான போதனையிலிருந்து பின்னுக்கு இழுக்கும் சீஷத்துவக் குறைபாடுகளைப் பவுல் கையாளுகிறார். சிருஷ்டிப்பு, வீழ்ச்சி பற்றிய பவுலின் குறிப்புகள் திருமணம், பாலுறவு, பிள்ளைப்பேறு ஆகியவற்றுக்கு நேரடிப் பொருத்தம் உடையவை – நிருபத்தின் பிற்பகுதியில் பெண்களிடையே பிரச்சினைக்குரிய பகுதிகள் என்று பவுல் அடையாளம் காட்டும் தலைப்புகள் இவையே. பிரசவம் என்ற கடும் சோதனையின் மேல் வீழ்ச்சியின் விளைவுகள் பற்றிப் பெண்களுக்கு இருந்த மிக உண்மையான கவலைகளைக் கையாண்டு பவுல் தன் அறிவுரைகளை முடிக்கிறார்; இரட்சிப்பு/பாதுகாப்பு பற்றிய ஓர் ஆவிக்குரிய வாக்குறுதியையும் ஒரு நடைமுறைத் தீர்வையும் அவர் தருகிறார்.

பின்னுரை

என் மொழிபெயர்ப்பு 2021-இல் அவசரமாக உருவானது; அக்டோபர் 2026-இல் அது சரிபார்க்கப்பட்டது. பவுலின் இந்தச் சிறிய பகுதியைக் குறித்து வெஸ்ட்ஃபால் (Westfall) மூலம் சில விஷயங்கள் எனக்குத் தெளிவாயின. என்னிடம் உள்ள ஜெர்மன் விளக்கவுரைகளைப் பார்த்தேன். அவற்றைப் பற்றிச் சில குறிப்புகள் மட்டும் இங்கே. இது ஒவ்வொரு விளக்கத்தையும் பற்றிய மதிப்புரை அல்ல.

வில்லியம் பார்க்லே (William Barclay), 1956: வேதவிளக்கத்தின் இந்த மூத்த முன்னோடிக்கு இது தெளிவு: போதிக்கும் பெண்களுக்கான கட்டுப்பாடுகளுக்குக் காரணம் வரலாற்றுச் சூழல் மட்டுமே. கிறிஸ்தவர்களின் கெட்ட பெயரை எதிர்கொள்வதற்காகவே அவை இருந்தன. அவருக்கு முக்கியமானது ஒருவருடைய வரமும் ஊழியமும்தான், பாலினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல்.

லோரென்ஸ் ஓபர்லின்னர் (Lorenz Oberlinner), 1994, Herder, Herders Theologischer Kommentar zum Neuen Testament[2] (விரிவானது, முழுமையானது, தெளிவூட்டுவது, ஆனால் வரலாற்று-(வேதாகம)விமர்சன முறையிலானது)

"மேய்ப்பர் நிருபங்களுக்குக் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின், வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவம் விசுவாசிகளல்லாதவர்கள் மேல் அது உண்டாக்கும் தாக்கத்தில் வெளிப்படுவதால் (ஒப்பிடுக 3:7; 5:14; 6:1; தீத்து 2:5, 8, 10), மேய்ப்பர் நிருபங்களின் பவுல் ஒரு கிறிஸ்தவப் பெண் பற்றிய தன் இலட்சியச் சித்திரத்தை விவரிக்கும்போது, கிரேக்க-ரோமக் கருத்துக்கும் யூதக் கருத்துக்கும் ஒத்துப்போகும் 'வீட்டின், குடும்பத்தின் அமைதியில் செயல்படும் எளிமையான, நற்பண்புள்ள பெண் என்ற இலட்சியத்தை' பின்பற்றுகிறார் என்பதற்கு எதிராக எதுவும் இல்லை."[3]

"நம்முடைய பகுதியைச் சரியாகவும் மேய்ப்பர் நிருபங்களின் நோக்கத்துக்கு ஏற்பவும் விளக்குவதற்கு, இந்த அறிவுரைகளுக்கு வழிவகுத்த அக்கால வரலாற்றுச் சூழலையோ சபை நிலைமைகளையோ எந்த அளவுக்குத் தீர்மானிக்க முடியும் என்ற கேள்விக்குப் பதில் சொல்வது குறிப்பாக முக்கியமானதாக இருக்கும்."[4]

"இங்கே வகுக்கப்பட்டுள்ள பெண்களுக்கான அறிவுரைகளில் வரலாற்றுச் சூழல் எப்போதும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் – அவற்றின் வரலாற்று மதிப்பீட்டைப் பொறுத்தவரையிலும், அவற்றின் தாக்க வரலாற்றின் சாத்தியங்களையும் எல்லைகளையும் பொறுத்தவரையிலும்."[5]

ஹைன்ஸ்-வெர்னர் நொய்டோர்ஃபர் (Heinz-Werner Neudorfer), 2004, Historisch-Theologische Auslegung (HTA). ஜெர்மன் மொழியில் கிடைப்பவற்றில் இந்தத் தொடரே சிறந்தது என்று நான் கருதுகிறேன். (ஆங்கிலத்தில் என் Logos பதிப்பில் இப்படிப்பட்ட சுமார் 15 நல்ல விளக்கவுரைகள் எனக்குக் கிடைக்கின்றன.)

"அப்படியே பெண்களும்" என்பது பெண்களின் பொது ஜெபத்தைக் குறிக்கிறது என்று நொய்டோர்ஃபர் மற்றவற்றோடு சுட்டிக்காட்டுகிறார். மற்ற எல்லாரையும் போலவே அவரும் இங்கே முக்கியமாகச் சபை ஆராதனைக்கான அறிவுரைகளையே நினைக்கிறார். என் கருத்தில், இந்தப் பகுதிக்கு முழுமையாக ஒத்திசைவான ஒரு விளக்கத்தை வகுப்பதில் அவருக்குச் சிரமம் இருக்கிறது; ஆனாலும் பல சுவாரஸ்யமான விவரங்களை அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

ஆண், பெண் பங்கு பற்றிய விவாதங்களின் ஒரு சுருக்கமான மேலோட்டத்தை-யும் அவர் தருகிறார்; இவ்வளவு விரிவாகவும் இவ்வளவு நீண்ட காலமாகவும் நடக்கும் இந்த விவாதங்கள் ஆங்கிலம் பேசும் உலகிலிருந்து மட்டுமே எனக்குத் தெரியும். இந்த நிலை இப்போது 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான பழையது.

ஹான்ஸ் பியூர்க்கி (Hans Bürki), 1983, Wuppertaler Studienbibel

எல்லா அறிவுரைகளும் ஒரு துஷ்பிரயோகத்தைக் குறிக்கின்றன என்று பி-யூர்க்கி வலியுறுத்துகிறார். மொத்தத்தில் வாசிக்கத் தகுந்தது; நிருபத்தின் சூ-ழலை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

சகோதரர் இயக்கம்: டார்பி (Darby) (Synopsis, 19-ஆம் நூற்றாண்டு), எஃப். பி. ஹோல் (F. B. Hole), அரெண்ட் ரெம்மர்ஸ் (Arend Remmers) (1986), வில்லியம் மெக்டொனால்ட் (William MacDonald) (1989)

சகோதரர் இயக்கத்தின் விளக்கவுரைகள் **எல்லாவற்றின்** தனித்தன்மை என்-னவென்றால், பண்பாட்டுச் சூழல், எபேசுவின் நிலைமை, கடிதத்தின் தனிப்-பட்ட தன்மை ஆகியவை அவற்றுக்கு ஏறக்குறைய முக்கியமற்றவை அல்லது அறியப்படாதவை. இந்தச் சிந்தனைகள் நீண்ட காலம் என் சிந்தனையை வடி-வமைத்தன. அவை பின்வருவனவற்றில் ஒத்துப்போகின்றன:

இது (முக்கியமாக) ஆராதனைக் கூடுகையைப் பற்றியது.

இது தேவனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஆண், பெண் பங்குகளைப் பற்றியது. ஆண் பெண்ணுக்கு மேலானவன். இது ஆதாம், ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பிலிருந்து நியா-யப்படுத்தப்படுகிறது. இது சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்தப் பகுதி எழுத்துப்படியாகவும் அதிகாரமுள்ள தேவவார்த்தையாகவும் ஏற்-றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், அதற்குப் பெண்ணியமே காரணம் என்று எல்லா-ரும் கருதுகிறார்கள்.

பிரதி எளிமையானதும் தெளிவானதும் என்கிறார்கள்.

ஹோல்: "முதலாவது, சிருஷ்டிப்பில் தேவன் ஆணுக்கு முன்னுரிமையையும் தலைமையையும் கொடுத்தார். இது 13-ஆம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதன் பிறகு, ஏவாள் தலைமையை ஏற்று வஞ்சிக்கப்பட்டபோது வீழ்ச்சியில் நடந்தது வருகிறது. 14-ஆம் வசனம் இதைப் பற்றியது. இந்தப் பகுதி முற்றிலும் தெளிவானதும் வெளிப்படையானதுமாகும். இங்கே போதிக்கப்படுவதைப் பற்றி உண்மையில் எந்தச் சந்தேகமும் இல்லை."[6]

மெக்டொனால்ட்: "தன் வாதங்களைச் சிருஷ்டிப்பின் மேல் அடிப்படையாக வைப்பதன் மூலம், இங்கே பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் இருக்கக்கூடும் என்ற எந்த எண்ணத்தையும் பவுல் விலக்கிவிடுகிறார்."

ஆனால் வெஸ்ட்ஃபாலின் ஆய்வைக் கருத்தில் கொண்டால், இது பின்வருவனவற்றைப் பற்றியதாக இருக்கலாம்:

இது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சிருஷ்டிப்பின்படி உரிய பங்கைப் பற்றியது அல்ல.

ஆண்கள், பெண்களின் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளைப் பவுல் கையாண்டு எதிர் நடவடிக்கைகளை விவரிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் பல இடங்களில் இதுபோல இருக்கலாம் – அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம். இங்கே இது குறிப்பாகத் தீமோத்தேயு தங்கியிருந்த எபேசுவைப் பற்றியது.

சிருஷ்டிப்பு பற்றிய மிகச் சுருக்கமான குறிப்பு, காலத்தைக் கடந்த அல்லது உலகுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை விவரிக்கவில்லை. இந்தக் குறிப்பு சம்பந்தப்பட்ட பெண்களுக்கான ஓர் ஒப்புமையாக, ஒப்பிட்டுக் காட்டும் உதாரணமாகப் பயன்படுகிறது. "ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்" என்பது ஆரோக்கியமான போதனையை அறிந்து, வீட்டில் தங்கள் மனைவிகளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டியிருந்த கணவர்களோடு ஒப்பிடப்படுகிறது.

எபேசுவிலுள்ள சில பெண்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டதுபோலவே ஏவாளும் வஞ்சிக்கப்பட்டாள்; ஆகவே அவர்களுக்குப் போதனை தேவைப்பட்டது. (ஏவாள் சிருஷ்டிக்கப்படுவதற்கு முன்பே கட்டளையைப் பெற்ற ஆதாம், அந்தக் கட்டளையைப் பற்றி அவளுக்குப் போதுமான அளவு கற்பிக்கவில்லை என்றும் இந்தப் பகுதி ஒருவேளை சுட்டிக்காட்டலாம். ஆனால் இது ஓர் ஊகம் மட்டுமே.)

ஏவாள் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவள், ஆதாம் வஞ்சிக்கப்பட்டவன் என்று சொன்ன, சிருஷ்டிப்பு பற்றிய எபேசுக் (பிற்காலத்தில் ஞானவாதக்) கட்டுக்கதைகள் இங்கே திருத்தப்படுகின்றன என்பதும் நன்கு சாத்தியம்.

ஆகவே இந்தச் சில வார்த்தைகளை ஒரு சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்காக உயர்த்துகிறவர், பெண்ணை – அதாவது ஒவ்வொரு பெண்ணையும் – எளிதில் வஞ்சிக்கப்படக்கூடிய ஒரு பாலினமாக ஆக்குகிறார்; ஆண்கள் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவர்கள் அல்ல அல்லது குறைவாக வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவர்கள் என்பதுபோல. பிரதியின் இந்த வாசிப்பு, ஆண்களும் பெண்களைப் போலவே வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவர்களும் ஏமாற்றப்படக்கூடியவர்களுமாக இருக்கும் முழு வேதாகமச் சித்திரத்துக்கும் முரணானது: இது பெண்களின் பிரச்சினை அல்ல, மனிதகுலத்தின் பிரச்சினை!

ஆதாம் முதலிலும் பெண் பிறகும் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது ஆதாமைத் தானாகவே தலையாகவோ தலைவனாகவோ ஆக்குவதில்லை. காலவரிசை அதற்குக் காரணம் அல்ல. முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மிருகங்களும் மனிதர்களுக்கு மேலானவை அல்லவே. மனிதன் கடைசியாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டான். இந்தச் சூழலில்

“சிருஷ்டிப்பின் மகுடம்” என்ற வார்த்தைகளை நாம் அடிக்கடி கேட்கிறோம். இந்தச் சிந்தனை முறையை ஆதாமுக்கும் ஏவாளுக்கும் பொருத்தினால், கடைசியாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டவளான ஏவாளே மேலானவளாக இருப்பாள். நிச்சயமாக அப்படி இல்லை. காலவரிசை ஒருவேளை ஒரு வேறுபாட்டை உண்டாக்கலாம், ஆனால் படிநிலையை உண்டாக்குவதில்லை. ஒரு மனைவி தன் கணவனைவிட வயதில் மூத்தவளாக இருந்தால், அவள் மேலானவள், அவன் கீழ்ப்பட்டவன் என்று நாம் முடிவுசெய்வதில்லையே.

படிநிலைச் சிந்தனையால் வடிவமைக்கப்பட்டவர் “முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்” என்ற இந்த வார்த்தையை அப்படியே புரிந்துகொள்வார். ஆனால் பவுல் அதை நோக்கமாகக் கொண்டாரா? 1 கொரிந்தியர் 11-இல் உள்ள இணைப் பகுதியில், படிநிலை வேறுபாடு எதுவும் இல்லை என்று தெளிவுபடுத்துவதற்காக, இந்த முடிவைப் பவுல் ரத்துசெய்கிறார் அல்லது முன்கூட்டியே தடுக்கிறார். [1 கொரிந்தியர் 11:11-12] ஆகிலும் கர்த்தருக்குள் புருஷனில்லாமல் ஸ்திரீயுமில்லை, ஸ்திரீயில்லாமல் புருஷனுமில்லை. ஸ்திரீயானவள் புருஷனிலிருந்து தோன்றுகிறதுபோல, புருஷனும் ஸ்திரீயினால் தோன்றுகிறான்; சகலமும் தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது.

மொத்தத்தில், புதிய ஏற்பாட்டின் மூலமொழியை அறிந்த பல விளக்கவுரையாளர்கள் இது ஒரு கடினமான பகுதி என்று சொல்கிறார்கள். அதனாலேயே, இவ்வளவு தொலைநோக்கான ஒரு போதித்தல், தலைமைத் தடையை அதிலிருந்து உருவாக்குவது ஏற்கத்தக்கதல்ல.

சகோதரர் இயக்கத்தின் விளக்கவுரையாளர்கள், ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் அவளுடைய கீழ்ப்பட்ட இடத்தை ஒதுக்குவதிலும், கூடுகைகளில் அவள்மேல் மௌனத்தைச் சுமத்துவதிலும் ஒருவரையொருவர் மிஞ்சுகிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை, பெண்களும் வழிநடத்த/தலைமை தாங்க முடியும் என்பது தூய பெண்ணியம்.

மேலும், பிள்ளைப்பேறு ஏன் குறிப்பிடப்படுகிறது என்பதற்கு அவர்களில் யாராலும் நம்பத்தகுந்த ஒரு காரணத்தைச் சொல்ல முடியவில்லை. இந்தத் தலைப்பு கள்ளப் போதனையோடு (திருமணம் செய்யாமல், பிரம்மச்சரியமாக வாழ்ந்து, அவ்விதமாக இரட்சிக்கப்படுதல்) தொடர்புடையது என்றும், ரோமப் பேரரசு முழுவதும் அறியப்பட்டு வணங்கப்பட்ட எபேசுவின் காவல் தெய்வமான ஆர்ட்டெமிஸோடும் தொடர்புடையது என்றும் காட்டும் வெஸ்ட்ஃபாலுக்குப் பாராட்டு.

குறிப்பாகச் சகோதரர் இயக்கத்தின் விளக்கவுரையாளர்களே கடைசியில் இந்தக் கண்டிப்பான போதித்தல் தடையைக் குறித்து (அதை அப்படி விளக்கினால்) தாங்களே எப்படி வியப்படைகிறார்கள் என்பதை நான் கவனித்தேன்.

இதை வரிகளுக்கு இடையில் மட்டுமே காண முடியும். சகோதரிகளின் ஊழியங்கள் எவ்வளவு முக்கியமானவை என்பதை, ஏதோ ஈடுசெய்ய வேண்டியிருப்பதுபோல, அவர்கள் பிறகு எவ்வளவு முயன்று வலியுறுத்துகிறார்கள் என்பதில் இது தெரிகிறது. ஆனால் எபேசுவில் இது ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்கள் குழுவைப் பற்றியோ, ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணைப் பற்றியோகூட இருந்து, அவளுக்குப் போதிப்பதும் தன் கணவனை ஆளுவதும் தடைசெய்யப்படுகிறது என்றால், அது தேவையே இல்லை.

“பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (“Frauen, vergebt uns!”) என்ற என் புத்தகத்தில் விவரித்தபடி, போதித்தல் ஒருபோதும் ஆளுகை செய்வது என்று பொருள்படாது என்பதை மறுபடியும் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். ஓர் ஆணும் பெண்ணை ஆளக் கூடாது, போதிப்பதன் மூலமும் ஆளக் கூடாது. இந்த எண்ணம் புதிய ஏற்பாட்டுக்குத் தெரியாதது. 2:12-இல் இருப்பது போதித்தல், ஆளுதல் என்ற ஓர் எதிர்மறைச் சொல்லிணை. அது பெண்ணாலும் சரி, ஆணாலும் சரி, அப்படி நடக்கக் கூடாது.

தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதிய இரண்டாம் நிருபத்திலுள்ள ஒரு வார்த்தை இதை மிகத் தெளிவாக்குகிறது: ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் போதிக்கும் பணி சமமாக உண்டு – தனிப்பட்ட வீட்டிலா கூடுகையிலா என்ற வேறுபாடு இல்லாமல். பவுல் சொல்கிறார்: “அநேக சாட்சிகளுக்கு முன்பாக நீ என்னிடத்தில் கேட்டவைகளை மற்றவர்களுக்கும் போதிக்கத் தகுதியுள்ள உண்மையான மனுஷரிடத்தில் ஒப்புவி.” (2 தீமோத்தேயு 2:2) மனுஷர் என்பது மனிதர்களைக் குறிக்கிறது (கிரேக்கம் ἄνθρωποι, anthropoi), அதாவது ஆண்களையும் பெண்களையும்!

கடைசியாக: இந்தப் பகுதி பெண்களின் நடத்தை தொடர்பாக மிக அடிக்கடியும் தீவிரமாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது, பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஆண்களால். ஆனால் இவர்கள், சந்திக்கும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் உயர்த்திய கைகளோடு ஜெபிக்கும் ஆண்களா? பவுலின் இந்த அறிவுரையை ஆண்கள் எவ்வளவு எழுத்துப்படியாகப் பின்பற்றுகிறார்கள்?

இதோ ஒரு பிரதி முன்மொழிவு: **பவுலின் பகுதியை, சுருக்கமாக நான் எப்படி விளக்குவேனோ அப்படி – அது சாத்தியமான அளவுக்கு – என் சொந்த வார்த்தைகளில் சுதந்திரமாகத் தருகிறேன்.** வெஸ்ட்ஃபாலின் (Westfall) முந்தைய அதிகாரத்திலிருந்து பெற்ற புரிதல்களை இதில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

1 தீமோத்தேயு 2:8-15, Hans-Jörg Ronsdorf தன் சொந்த வார்த்தைகளில் தந்தது:

அன்புள்ள தீமோத்தேயுவே, எபேசுவில் சில ஆண்களோடும் சில பெண்களோடும் உள்ள பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க, பின்வருவது நடக்க வேண்டும்: ஆண்கள் ஜெபிக்கத் தொடங்க வேண்டும். அவர்கள் சந்திக்கும் எல்லா இடங்களிலும். பகிரங்கமாக. கட்டுக்கதைகளைப் பற்றியும் கள்ளப் போ-

தனைகளைப் பற்றியும் வாக்குவாதம் செய்வதற்குப் பதிலாக. கோபமும் சண்டையும் ஜெபத்தைத் தடுக்கின்றன. சேர்ந்து ஜெபிப்பது அமைதியான, சமாதானமான வாழ்க்கைக்கு வழிநடத்துகிறது. வாக்குவாதத்திலிருந்தும் வன்முறையிலிருந்தும் சுத்தமான, உயர்த்திய, திறந்த, பெற்றுக்கொள்ளும் கைகளோடு அவர்கள் சேர்ந்து நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனை ஆராதித்து, எல்லா மனிதருக்காகவும் தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன் பரிந்து பேச வேண்டும்.

அதே அளவு முக்கியமானது, பெண்கள் – முக்கியமாகச் செல்வந்தரான பெண்களை நான் சொல்கிறேன் – அவர்கள் தோன்றும், காணப்படும் எல்லா இடங்களிலும் அடக்கமாக நடந்துகொள்வது. அவர்களுடைய அலங்காரம் விரிவான, கண்ணைக் கவரும் சிகையலங்காரங்களாலோ, பொன்னாலும் முத்துகளாலுமோ, விலையுயர்ந்த, வினோதமான ஆடைகளாலுமோ ஆனதாக இருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட அலங்காரம் கவனத்தை அவர்கள்மேல் திருப்புகிறது; பெரும்பாலும் மற்றப் பெண்களை மிஞ்சுவதே அதன் நோக்கம். மேசியாவைப் பின்பற்றும் பெண்கள் இப்படித் தங்களை முன்னிலைப்படுத்தவோ இவ்விதமாகச் செல்வாக்கையும் ஆதிக்கத்தையும் செலுத்தவோ வேண்டியதில்லை. அதைவிட மதிப்புள்ளதும், எல்லா மனிதராலும் மதிக்கப்படுவதுமான ஓர் அலங்காரமும் செல்வாக்கும் உண்டு: நற்கிரியைகள்.

சுவிசேஷத்தின் சத்தியம் என்ன என்பதைப் பெண் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கற்கும் மனதோடு, கவனத்தோடு, அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வத்தோடு. தன் சொந்த வீட்டில். குறிப்பாக இந்தப் பெண்களில் ஒருத்தி இந்தத் தவறான கட்டுக்கதைகளையும் போதனைகளையும் எல்லாம் தொடர்ந்து பரப்புவதை நான் அனுமதிப்பதில்லை. அவள் தன் கணவனுக்கு மேலாகத் தன்னை உயர்த்தவோ, தன்னிச்சையாக அவன்மேல் ஆதிக்கம் செலுத்தவோ, அவனுக்குப் போதிக்கவோ கூடாது. அவள் கணவன் அவளுக்கு ஆரோக்கியமான போதனையை விளக்கும்போது அவள் செவிகொடுக்க வேண்டும். அது அவளுக்குத் தேவை. ஏனெனில் அவளுக்கு அறிவு குறைவாக இருக்கிறது; அவள் வீடுகளில் கட்டுக்கதைகளைப் பரப்பும்போது இந்த அறியாமை பெரும் தீங்கு விளைவிக்கிறது. ஆதாம், ஏவாளின் சிருஷ்டிப்பு இந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமான உதாரணம். ஆதாம் முதலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டான்; ஏவாளுக்குக் கற்பிக்க வேண்டியவன் அவனே. அவன் ஏமாற்றப்படவில்லை. ஆனால் ஏவாள் ஏமாற்றப்பட்டு வஞ்சிக்கப்பட்டாள். அவள் எல்லையை மீறினாள். எபேசுவிலுள்ள சில பெண்கள் தங்கள் கணவர்களிடமிருந்து மனமுவந்து கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அவர்க-

ளுக்கும் அப்படியே நடக்கும்: அவர்கள் ஏவாளைப் போல வஞ்சிக்கப்பட்டு, மற்றவர்களுக்குக் கண்ணியாக ஆவார்கள்.

பிள்ளைப்பேற்றில் தாங்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று இந்தப் பெண்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டதும், அதன் விளைவாக வந்த பெரும் பிரசவ வேதனைகளும் இருந்தபோதிலும். நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனே இரட்சிக்கிறார் – மனிதர் உண்டாக்கிய எபேசுவின் காவல் தெய்வமான ஆர்ட்டெமிஸ் அல்ல. ஆகவே அவர்கள் விசுவாசத்திலும் அன்பிலும் பரிசுத்தத்திலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சேர்ந்து, ஆதாமையும் ஏவாளையும் போல ஒரே மாம்சமான தம்பதியராக. பெண்கள் பிள்ளை பெறப் பயப்படக் கூடாது; ஆண்களோ பாலுறவில் தன்னடக்கம் காத்து, அளவுக்கு மீறிய கர்ப்பங்கள் தங்கள் மனைவிகளுக்கு ஆபத்து என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

Hans-Jörg Ronsdorf, 26 பிப்ரவரி 2021, அக்டோபர் 2026-இல் திருத்தப்பட்டது

குறிப்புகள்

1. **கதைவடிவ உரை** (narrativer Text) என்பது ஒரு செயலின் மற்றும்/அல்லது நிகழ்வின் கதைவடிவ விவரிப்பையும் அமைப்பையும் குறிக்கிறது. இங்கே 1 தீமோத்தேயு 2:13-14இல் ஆதியாகமம் 2-3இன் சுருக்கமான மறுவிவரிப்பு கருதப்படுகிறது.
2. Oberlinner, L., Erster Timotheusbrief, Herders Theologischer Kommentar zum Neuen Testament, Herder, Freiburg; Basel; Wien 1994
3. Oberlinner, L., 83–84.
4. Oberlinner, L., 85.
5. Oberlinner, L., 89.
6. Hole, F. B., Grundzüge des Neuen Testaments, Christliche Schriftenverbreitung, Hückeswagen 1989, 1380.